

ՀԱՄԱԶԱՅՆԱԳԻՐ

Հայաստանի Հանրապետության Կառավարության
և

Թուրքմենստանի Կառավարության միջև
եկամուտների և գույքի
կրկնակի հարկումը բացառելու մասին

Հայաստանի Հանրապետության Կառավարությունը
և

Թուրքմենստանի Կառավարությունը,
ղեկավարվելով երկու Պետությունների միջև տնտեսական, գիտական, տեխնիկական
ու մշակութային համագործակցությունը զարգացնելու և ամրապնդելու ձգտումով և
եկամուտների ու գույքի հարկերի առնչությամբ կրկնակի հարկումը վերացնելու,
հարկերի վճարումից խուսափելը կանխելու և հարկային խտրականություն թույլ
չտալու նպատակով որոշեցին կնքել սույն Համաձայնագիրը և պայմանավորվեցին
ներքոհիշյալի մասին

Հոդված 1

ԱՆՉԻՆՔ, ՈՐՈՆՑ ՆԿԱՏԱՍԻՔ ԿԻՐԱՌՎՈՒՄ Ե ՀԱՄԱԶԱՅՆԱԳԻՐԸ

Սույն Համաձայնագիրը կիրառվում է Պայմանավորվող Պետություններից մեկի
կամ երկուսի ռեզիդենտներ հանդիսացող անձանց նկատմամբ:

Հոդված 2

ԸՆԴԳՐԿՎՈՂ ՀԱՐԿԵՐ

1. Սույն Համաձայնագիրը կիրառվում է Պայմանավորվող Պետության կամ նրա
իշխանության տեղական մարմինների կողմից եկամուտներից և գույքից գանձվող
հարկերի վրա, անկախ դրանց գանձման եղանակից:

2. Եկամուտներից ու գույքից գանձվող հարկեր են համարվում եկամուտների
ընդհանուր գումարից, գույքի ընդհանուր արժեքից կամ դրանց առանձին տարրերից,
ներառյալ շարժական կամ անշարժ գույքի օտարումից առաջացած եկամուտներից,
ձեռնարկությունների կողմից վճարվող աշխատավարձի կամ ռոճիկի ընդհանուր
գումարից, ինչպես նաև գույքի արժեքաճից գանձվող բոլոր հարկերը:

3. Սույն Համաձայնագրի գործողությունը տարածվում է, մասնավորապես,
հետևյալ գործող հարկերի վրա՝

ա) Հայաստանի Հանրապետությունում.

(i) շահութահարկ,

(ii) եկամտահարկ,

(iii) գույքահարկ,

(iv) հողի հարկ,

(հետագայում՝ «հայկական հարկ»):

բ) Թուրքմենստանում.

(i) շահույթի (եկամուտի) հարկ,

- (ii) եկամտահարկ ֆիզիկական անձանցից,
- (iii) հարկ ընդերքի օգտագործման համար,
- (iv) ձեռնարկությունների գույքի հարկ,
- (v) վճար հողի համար,
- (vi) հարկ տրամադրության միջոցների տերերից,
- (հետագայում՝ «Թուրքմենստանի հարկեր»)

4. Համաձայնագիրը կիրառվում է մաեւ բոլոր մնամատիպ կամ համանման հարկերի նկատմամբ, որոնք կգանձվեն ի լրումն գործող հարկերի կամ դրանց փոխարեն սույն Համաձայնագրի ստորագրման օրվանից հետո: Պայմանավորվող Պատվարությունների իրավասու մարմինները կձանուցեն միմյանց իրենց համապատասխան հարկային օրենսդրություններում մտցված էական փոփոխությունների մասին:

Հոդված 3 ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ՄԱՀՄԱՆՈՒՄՆԵՐ

1. Սույն Համաձայնագրի նպատակների համար, եթե այլ բան չի բխում ենթատեքստից.

ա) «մի Պայմանավորվող Պետություն» եւ «մյուս Պայմանավորվող Պետություն» արտահայտությունները ենթատեքստից կախված նշանակում են Հայաստան կամ Թուրքմենստան,

բ) «Հայաստան» տերմինը նշանակում է Հայաստանի Հանրապետություն եւ, երբ օգտագործվում է աշխարհագրական իմաստով, ներառում է տարածք, ներառյալ ներքին ջրերը, որոնց նկատմամբ Հայաստանի Հանրապետությունը իրականացնում է ինքնիշխան իրավունքներ եւ իրավասություն՝ միջազգային իրավունքի նորմերին եւ ներքին օրենսդրությանը համապատասխան,

գ) «Թուրքմենստան» արտահայտությունը նշանակում է Թուրքմենստան եւ, երբ օգտագործվում է աշխարհագրական իմաստով, ներառում է Թուրքմենստանի տարածքային ջրերից դուրս գտնվող ցանկացած երկրամաս, որը, միջազգային իրավունքի եւ Թուրքմենստանի օրենսդրությանը համապատասխան, իրենից ներկայացնում է այնպիսի գոտի, որի սահմաններում Թուրքմենստանը կարող է իրականացնել իր իրավունքները ծովի հատակի, ընդերքի եւ դրանց բնական պաշարների նկատմամբ,

դ) «անձ» տերմինը ներառում է ֆիզիկական անձ, ընկերություն եւ անձանց ցանկացած այլ միավորում,

ե) «ընկերություն» արտահայտությունը նշանակում է ցանկացած կորպորատիվ կազմավորում կամ ցանկացած այլ կազմակերպություն, որը հարկման նպատակների համար դիտարկվում է որպես կորպորատիվ կազմավորում,

զ) «Մի Պայմանավորվող Պետության ձեռնարկություն» եւ «մյուս Պայմանավորվող Պետության ձեռնարկություն» արտահայտությունները, ենթատեքստից կախված, նշանակում են Հայաստանի կամ Թուրքմենստանի օրենսդրությանը համապատասխան գրանցված ձեռնարկություն,

ց) «միջազգային փոխադրում» արտահայտությունը նշանակում է Պայմանավորվող Պետության ձեռնարկության կողմից շահագործվող ծովային, գետային մավով կամ օդանավով, ավտոմոբիլային կամ երկաթուղային տրամադրության միջոցով իրականացվող ցանկացած փոխադրում, բացառությամբ,

երբ այդպիսի փոխադրումն իրականացվում է բացառապես մյուս Պայմանավորվող Պետությունում գտնվող կետերի միջև,

h) «իրավասու մարմին» արտահայտությունը նշանակում է.

i) Թուրքմենստանում՝ Էկոնոմիկայի եւ Ֆինանսների նախարարությունը եւ Գլխավոր պետական հարկային տեսչությունը կամ նրանց լիազոր ներկայացուցիչը,

(ii) Հայաստանում՝ Ֆինանսների նախարարությունը կամ նրա լիազոր ներկայացուցիչը,

i) «ազգային անձ» արտահայտությունը նշանակում է.

(i) Պայմանավորվող Պետության քաղաքացիությունն ունեցող ցանկացած ֆիզիկական անձ,

ii) ցանկացած իրավաբանական անձ, ընկերակցություն կամ ասոցացիա, որոնք ստացել են իրենց կարգավիճակը Պայմանավորվող Պետության գործող օրենսդրության հիման վրա:

2. Պայմանավորվող Պետության կողմից սույն Համաձայնագիրը կիրառելիս նրանում չսահմանված ցանկացած արտահայտություն կունենա այն նշանակությունը, որը նրան տրվում է այդ Պետության օրենսդրությամբ՝ այն հարկերի առնչությամբ, որոնց վրա տարածվում է Համաձայնագիրը, եթե այլ բան չի բխում ենթատեքստից:

Հոդված 4 ՌԵԶԻԴԵՆՏ

1. Սույն Համաձայնագրի նպատակների համար «մի Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտ» արտահայտությունը նշանակում է անձ, որը այդ Պետության օրենսդրությամբ այնտեղ ենթակա է հարկման բնակության վայրի, գրանցման վայրի, մշտական գտնվելու վայրի կամ այլ համանման չափանիշի հիման վրա: Այդ արտահայտությունը սակայն, չի ներառում անձին, որը ենթակա է հարկման այդ Պետությունում, միայն այդ Պետության աղբյուրներից եկամուտների կամ այդտեղ գտնվող գույքի առնչությամբ:

2. Այն դեպքում, երբ սույն հոդվածի 1 կետի դույթներին համապատասխան ֆիզիկական անձը հանդիսանում է երկու Պայմանավորվող Պետությունների ռեզիդենտ, նրա կարգավիճակը որոշվում է հետեւյալ կերպ.

a) նա համարվում է այն Պետության ռեզիդենտը, որտեղ ունի մշտական կացարան, եթե նա երկու Պետություններում էլ ունի մշտական կացարան, նա համարվում է այն Պետության ռեզիդենտը, որտեղ նա ունի ավելի սերտ անձնական եւ տնտեսական կապեր (կենսական շահերի կենտրոն):

b) եթե Պետությունը, որտեղ նա ունի կենսական շահերի կենտրոն չի կարող որոշվել կամ եթե նա Պետություններից եւ ոչ մեկում չունի մշտական կացարան, նա համարվում է այն Պետության ռեզիդենտը, որտեղ սովորաբար բնակվում է;

c) եթե նա սովորաբար բնակվում է երկու Պետություններում կամ եթե նա երկու Պետություններում էլ սովորաբար չի բնակվում, նա համարվում է այն Պետության ռեզիդենտը, ում քաղաքացին հանդիսանում է;

d) եթե Պայմանավորվող Պետություններից յուրաքանչյուրը նրան դիտարկում է որպես իր քաղաքացի, կամ եթե նա չի հանդիսանում դրանցից եւ ոչ մեկի քաղաքացի, ապա Պայմանավորվող Պետությունների իրավասու մարմինները տվյալ հարցը լուծում են փոխադարձ համաձայնությամբ:

3. Այն դեպքում, երբ սույն հոդվածի 1 կետի դրույթներին համապատասխան ֆիզիկական անձ չհանդիսացող անձը հանդիսանում է երկու Պայմանավորվող Պետությունների ռեզիդենտ, մա համարվում է այն Պետության ռեզիդենտ, որտեղ գրանցված է:

Հոդված 5 ՄՇՏԱԿԱՆ ՀԱՍՏԱՏՈՒԹՅՈՒՆ

1. Սույն Համաձայնագրի նպատակների համար «մշտական հաստատություն» արտահայտությունը նշանակում է գործունեության մշտական վայր, որի միջոցով լիովին կամ մասնակիորեն իրականացվում է ձեռնարկության ձեռնարկատիրական գործունեությունը:

2. «Մշտական հաստատություն» արտահայտությունը մասնավորապես ներառում է.

- a) ղեկավարման վայրը;
- b) մասնաճյուղը;
- c) գրասենյակը;
- d) առևտրի վայրը;
- e) ֆարքիկան;
- f) արհեստանոցը;

g) հանքահորը, մավթի կամ գազի հորատանցքը, բարեհանքը կամ բնական պաշարների հետախուզման, մշակման կամ արդյունահանման ցանկացած այլ վայրը:

3. «Մշտական հաստատություն» արտահայտությունը ընդգրկում է նաև.

a) Շինարարական երապարակը, շինարարական, մոնտաժային կամ հավաքման օբյեկտը, կամ հիշատակված օբյեկտների հետ կապված հսկողական գործունեությունը, բայց միայն այն դեպքում, երբ դրանց հետ կապված աշխատանքների տևողությունը գերազանցում է տասներկու ամիսը;

b) ձեռնարկության ծառայությունների մատուցումը, ներառյալ խորհրդատվական ծառայությունները, այդ նպատակների համար ձեռնարկության վարձած ծառայողների կամ այլ անձնակազմի միջոցով, բայց միայն երբ այդ կարգի գործունեության տևողությունը (մեկ կամ մի քանի օբյեկտների համար) երկրի սահմաններում ընդհանուր առմամբ կազմում է ավելի քան տասներկու ամսյա ժամանակահատված կամ ժամանակահատվածներ:

4. Չնայած սույն հոդվածի մախորդ դրույթներին, մի Պայմանավորվող Պետության ձեռնարկության գործունեության հետեյալ տեսակները չեն դիտարկվում որպես մյուս Պայմանավորվող Պետությունում մշտական հաստատության միջոցով իրականացվող.

a) կառույցների օգտագործումը բացառապես ձեռնարկությանը պատկանող ապրանքների կամ արտադրանքի պահպանման կամ ցուցադրման նպատակների համար;

b) ձեռնարկությանը պատկանող ապրանքների կամ արտադրանքի պաշարների պահումը բացառապես պահպանման կամ ցուցադրման նպատակների համար;

c) ձեռնարկությանը պատկանող ապրանքների կամ արտադրանքի պաշարների պահումը բացառապես այլ ձեռնարկության կողմից վերամշակման նպատակների համար;

դ) գործունեության մշտական վայրի պահումը բացառապես ձեռնարկության համար ապրանքների կամ արտադրանքի գնման կամ տեղեկությունների հավաքման նպատակով;

ե) գործունեության մշտական վայրի պահումը բացառապես ձեռնարկության համար մախապատրաստական կամ օժանդակ բնույթի ցանկացած այլ գործունեության իրականացման նպատակներով;

Ֆ) գործունեության մշտական վայրի պահումը բացառապես ա)-ից ե) ենթակետերում նշված գործունեության տեսակների ցանկացած համակցության իրականացման համար, պայմանով, որ գործունեության մշտական վայրի այդպիսի համակցության արդյունքում առաջացած ընդհանուր գործունեությունը ունի մախապատրաստական կամ օժանդակ բնույթ:

5. Չնայած սույն հոդվածի 1 եւ 2 կետերի դրույթներին, եթե անկախ կարգավիճակով գործակալ (որի մասին խոսվում է սույն հոդվածի 7 կետում) չհանդիսացող անձը գործում է Պայմանավորվող Պետությունում մյուս Պայմանավորվող Պետության ձեռնարկության անունից, ապա այդ ձեռնարկությունը դիտարկվում է, որպես առաջինը հիշատակված Պետությունում մշտական հաստատություն ունեցող ցանկացած գործունեության առումով, որը այդ անձը ձեռնարկում է ձեռնարկության համար, եթե այդ անձը.

ա) առաջին հիշատակված Պետությունում ունի եւ սովորաբար օգտագործում է ձեռնարկության անունից կոնտրակտներ կնքելու լիազորություն, բացառությամբ, եթե այդ անձի գործունեությունը սահմանափակվում է սույն հոդվածի 4 կետում նշվածով, որը եթե եւ իրականացվել է գործունեության մշտական վայրի միջոցով, համաձայն սույն կետի դրույթների, չի վերածում մշտական գործունեության այդ վայրը մշտական հաստատության;

բ) չունի այդպիսի լիազորություններ, բայց սովորաբար ապրանքների եւ արտադրանքի պաշարներ է պահում առաջինը հիշատակված Պետությունում, որտեղից նա կանոնավոր դրանք մատակարարում է ձեռնարկությանը:

6. Չնայած սույն հոդվածի նախորդ դրույթներին, կհամարվի որ Պայմանավորվող Պետության ապահովագրական ձեռնարկությունը, բացի վերապահովագրական դեպքերից, մշտական հաստատություն ունի մյուս Պայմանավորվող Պետությունում, եթե նա անկախ կարգավիճակով գործակալ չհանդիսացող անձի միջոցով, որին վերաբերվում է սույն հոդվածի 7 կետը, այդ մյուս Պետության տարածքում ապահովագրական մոծումներ է հավաքում կամ ապահովագրում է հնարավոր այնտեղ ռիսկից:

7. Ձեռնարկությունը չի դիտարկվում որպես Պայմանավորվող Պետությունում մշտական հաստատություն ունեցող, եթե միայն նա ձեռնարկատիրական գործունեությունը այդ Պետությունում իրականացնում է բրոքերի, կոմիսիոների կամ անկախ կարգավիճակով ցանկացած այլ գործակալի միջոցով, պայմանով, որ այդ անձինք գործում են իրենց սովորական գործունեության շրջանակներում: Սակայն, եթե այդպիսի գործակալի գործունեությունը լիովին կենտրոնացած է այդպիսի ձեռնարկության համար գործունեության վրա, ապա սույն կետի շրջանակներում նա չի դիտարկվի որպես անկախ կարգավիճակով գործակալ:

Մի Պայմանավորվող Պետության ձեռնարկության առնչությամբ «անկախ կարգավիճակով գործակալ» արտահայտությունը նշանակում է ֆիզիկական անձ, որը հանդիսանում է մյուս Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտ եւ աշխատանքային հարաբերությունների մեջ չէ առաջինը հիշատակված Պետության ձեռնարկության հետ:

8. Այն փաստը, որ Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտ հանդիսացող ընկերությունը վերահսկում է մյուս Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտ

հանդիսացող ընկերությանը կամ վերահսկվում է նրա կողմից, կամ որը այդ նյութի Պետությունում ձեռնարկատիրական գործունեություն է իրականացնում (նշտական հաստատության միջոցով կամ այլ կերպ), ինքնին այդ ընկերություններից մեկին չի վերածում նյութի նշտական հաստատության:

Հոդված 6

ԵԿԱՄՈՒՏՆԵՐ ԱՆՇԱՐԺ ԳՈՒՅՔԻՑ

1. Եկամուտները, որոնք Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտը ստանում է նյութի Պայմանավորվող Պետությունում գտնվող անշարժ գույքից (ներառյալ եկամուտը գյուղացիական կամ անտառային տնտեսությունից), կարող են հարկվել այդ նյութի Պետությունում:

2. «Անշարժ գույք» արտահայտությունը պետք է ունենա այն մշակակությունը, որը նա ունի այն Պայմանավորվող Պետության օրենսդրությամբ, որտեղ գտնվում է դիտարկվող գույքը: Ծովային, գետային մավերը եւ օդամավերը, ավտոմոբիլային տրանսպորտը եւ երկաթգծի շարժակազմը որպես անշարժ գույք չեն դիտարկվում:

3. Սույն հոդվածի 1 կետի դրույթները կիրառվում են նաեւ անշարժ գույքի անմիջական օգտագործումից, վարձակալության տալուց կամ ցանկացած այլ ձեռով օգտագործելուց ստացվող եկամուտների նկատմամբ:

4. Եթե բաժնետոմսերի կամ ընկերությունում այլ կորպորատիվ իրավունքների տնօրինումը այդպիսի բաժնետոմսերի կամ կորպորատիվ իրավունքների տիրոջը տալիս է ընկերությանը պատկանող անշարժ գույքից օգտվելու իրավունք, ապա այդպիսի օգտվելու իրավունքի անմիջական օգտագործումից, վարձակալության տալուց կամ ցանկացած այլ ձեռի օգտագործումից եկամուտները կարող են հարկվել այն Պայմանավորվող Պետությունում, որտեղ գտնվում է անշարժ գույքը:

5. Սույն հոդվածի 1 եւ 3 կետերի դրույթները կիրառվում են նաեւ ձեռնարկության անշարժ գույքից եկամուտների եւ անկախ անհատական ծառայություններ մատուցելու համար օգտագործվող անշարժ գույքից եկամուտների նկատմամբ:

Հոդված 7

ՇԱՀՈՒՅԹ ԶԵՌՆԱՐԿԱՏԻՐԱԿԱՆ ԳՈՐԾՈՒՆԵՈՒԹՅՈՒՆԻՑ

1. Պայմանավորվող Պետության ձեռնարկության շահույթը հարկվում է միայն այդ Պետությունում, եթե միայն այդպիսի ձեռնարկությունը չի իրականացնում ձեռնարկատիրական գործունեություն նյութի Պայմանավորվող Պետությունում՝ այնտեղ գտնվող նշտական հաստատության միջոցով: Եթե ձեռնարկությունը նյութի Պայմանավորվող Պետությունում ձեռնարկատիրական գործունեություն է իրականացնում այդ կերպ, ապա նրա շահույթը կարող է հարկվել նյութի Պետությունում, բայց միայն այն մասով, որը վերաբերվում է այդ նշտական հաստատությանը:

2. Հաշվի առնելով սույն հոդվածի 3 կետի դրույթները, այն դեպքում, երբ Պայմանավորվող Պետության ձեռնարկությունը ձեռնարկատիրական գործունեություն է իրականացնում նյութի Պայմանավորվող Պետությունում՝ այնտեղ գտնվող նշտական հաստատության միջոցով, ապա յուրաքանչյուր Պայմանավորվող Պետությունում այդ նշտական հաստատությանն է վերագրվում այն շահույթը, որը նա կարող էր ստանալ, եթե նա լիներ առանձնացված կամ առանձին ձեռնարկություն զբաղված նույնպիսի կամ համանման գործունեությամբ նույնպիսի կամ համանման պայմաններում եւ գործեր միանգամայն անկախ ձեռնարկությունից, ում նշտական հաստատությունը նա հանդիսանում է:

3. Մշտական հաստատության շահույթը որոշելիս թույլատրվում է այդպիսի մշտական հաստատության նպատակների համար կատարված՝ փաստաթղթորեն հաստատված ծախսերի հանում, ներառյալ կառավարման հետ կապված ծախսերը, անկախ այն բանից՝ կատարված են դրանք այն Պետությունում, որտեղ գտնվում է մշտական հաստատությունը, թե նրա սահմաններից դուրս:

4. Զանի դեռ մի Պայմանավորվող Պետության օրենսդրությամբ մշտական հաստատությանը վերագրվող շահույթը կարող է որոշվել ձեռնարկության եւ նրա տարբեր ստորաբաժանումների միջեւ ընդհանուր շահույթի համաձայնական բաշխման հիման վրա, ապա սույն հոդվածի 2 կետի դրույթները այդ Պայմանավորվող Պետությանը չեն խոչընդոտի այդպիսի բաշխման միջոցով հարկվող շահույթը հաշվարկելու համար:

5. Ոչ մի շահույթ մշտական հաստատությանը չի հաշվեգրվի սուկ այդ մշտական հաստատության կողմից ձեռնարկության համար ապրանքներ կամ արտադրանք գնելու հիման վրա:

6. Նախորդ կետերի նպատակների համար, մշտական հաստատությանը վերագրվող շահույթը ամեն տարի որոշվում է միեւնույն եղանակով, եթե միայն այդ եղանակի փոփոխման համար չլինի ծանրակշիռ ու բավարար պատճառ:

7. Այն դեպքում, երբ շահույթը ներառում է եկամուտների տեսակներ, որոնց մասին առանձին խոսվում է սույն Համաձայնագրի այլ հոդվածներում, ապա սույն հոդվածի դրույթները այդ հոդվածների դրույթների նկատմամբ չեն կիրառվում:

Հոդված 8

ՄԻՋԱՋԳԱՅԻՆ ՓՈԽԱԴՐՈՒՄ

1. Պայմանավորվող Պետության ձեռնարկության կողմից միջազգային փոխադրումներում ծովային, գետային նավերի կամ օդանավերի, ավտոմոբիլային կամ երկաթուղային տրանսպորտային միջոցների շահագործումից ստացվող շահույթը հարկվում է միայն այդ Պետությունում:

2. Պայմանավորվող Պետության ձեռնարկության կողմից ապրանքների եւ արտադրանքի փոխադրման համար օգտագործվող կոմտեյներների (ներառյալ տրեյլերները եւ կոմտեյներների փոխադրման համար այլ սարքավորումները) պահումից, օգտագործումից կամ վարձակալության տալուց ստացվող շահույթը հարկվում է միայն այդ Պետությունում:

3. Սույն հոդվածի 1 եւ 2 կետերի դրույթները կիրառվում են մաեւ տրանսպորտային միջոցների շահագործման միավորումում, համատեղ ձեռնարկությունում կամ միջազգային կազմակերպությունում մասնակցությունից շահույթի նկատմամբ, բայց միայն շահույթի այն մասով, որը վերագրվում է համատեղ գործունեությունում նրա ունեցած մասնաբաժնին:

Հոդված 9

ԱՍՈՑԻԱՑՎԱԾ (ԶՈՒԳՈՐԴՎԱԾ) ԶԵՌՆԱՐԿՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ

1. Այն դեպքում, երբ.

ա) Պայմանավորվող Պետության ձեռնարկությունը ուղղակի կամ անուղղակի մասնակցում է մյուս Պայմանավորվող Պետության ձեռնարկության կառավարման, հսկման կամ գույքի մեջ, կամ

բ) միեւնույն անձինք ուղղակի կամ անուղղակի մասնակցում են մի Պայմանավորվող Պետության ձեռնարկության եւ մյուս Պայմանավորվող Պետության ձեռնարկության կառավարման, հսկման կամ գույքի մեջ,

եւ յուրաքանչյուր դեպքում երկու ձեռնարկությունների միջեւ, մրանց առետրային եւ ֆինանսական փոխհարաբերություններում ստեղծվում կամ սահմանվում են պայմաններ, որոնք տարբերվում են մրանցից, որոնք կարող էին լինել երկու անկախ ձեռնարկությունների միջեւ, ապա ցանկացած շահույթ, որը կարող էր վերագրվել դրանցից մեկին, բայց այդ պայմանների սուկայության պատճառով մրան չի վերագրվել, կարող է մտցվել այդ ձեռնարկության շահույթի մեջ եւ համապատասխանաբար հարկվել:

2. Այն դեպքում, երբ մի Պայմանավորվող Պետություն այդ Պետության ձեռնարկության շահույթում ներառում եւ համապատասխանաբար հարկում է մի շահույթ, որի նկատմամբ մյուս Պայմանավորվող Պետության ձեռնարկությունը ենթարկվել է հարկման այդ մյուս Պետությունում, եւ այդ կերպ ներառված շահույթը հանդիսանում է շահույթ, որը կվերագրվեր առաջինը հիշատակված Պետության ձեռնարկությանը, եթե երկու ձեռնարկությունների միջեւ հարաբերությունները լինեին այնպիսին, ինչպես անկախ ձեռնարկությունների միջեւ, ապա այդ դեպքում այդ մյուս Պետությունը կկատարի այդ վերագրված շահույթի համապատասխան ճշտում: Այդպիսի ճշտումը որոշելիս հաշվի կառնվեն սույն Համաձայնագրի մյուս դրույթները, իսկ Պայմանավորվող Պետությունների իրավասու մարմինները, ամփրաժեշտության դեպքում փոխադարձաբար կխորհրդակցեն:

Հոդված 10 ՇԱՀԱՐԱԺԻՆՆԵՐ

1. Մի Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտ հանդիսացող ընկերության կողմից մյուս Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտին վճարվող շահաբաժինները կարող են հարկվել այդ մյուս Պետությունում:

2. Սակայն նման շահաբաժինները կարող են հարկվել նաեւ Պայմանավորվող Պետությունում, որի ռեզիդենտն է համարվում շահաբաժինները վճարող ընկերությունը, այդ Պետության օրենսդրությանը համապատասխան. բայց եթե ստացողը հանդիսանում է շահաբաժինների փաստացի սեփականատերը, ապա այդ կերպ գանձվող հարկը չպետք է գերազանցի.

ա) շահաբաժինների համախառն գումարի 5 տոկոսը, եթե փաստացի սեփականատեր-ընկերությունը հանդիսանում է շահաբաժիններ վճարող ընկերության հիմնադիր ֆոնդի անուվազն 25 տոկոսի սեփականատեր,

բ) շահաբաժինների համախառն գումարի 15 տոկոսը բոլոր մնացած դեպքերում:

Պայմանավորվող Պետությունների իրավասու մարմինները այդ սահմանափակման կիրառման եղանակը սահմանում են փոխադարձ համաձայնությամբ:

Այս կետը չի ազդում ընկերության շահույթի հարկման վրա, որտեղից վճարվում են շահաբաժինները:

3. «Շահաբաժիններ» արտահայտությունը սույն Համաձայնագրում օգտագործելիս նշանակում է եկամուտ բաժնետոմսերից կամ պարտապահանջ չհանդիսացող՝ շահույթին մասնակցելու իրավունք տվող այլ իրավունքներից, ինչպես նաեւ եկամուտ այլ կորպորատիվ իրավունքներից, որը ենթակա է մույնպիսի հարկային կարգավորման, ինչպես որ բաժնետոմսերից ստացվող եկամուտը՝ այն Պետության օրենսդրությանը համապատասխան, որի ռեզիդենտն է հանդիսանում շահույթի բաշխումն իրականացնող ընկերությունը:

4. Սույն հոդվածի 1 եւ 2 կետերի դրույթները չեն կիրառվում, եթե շահաբաժինների փաստացի սեփականատերը, լինելով մի Պայմանավորվող

Պետության ռեզիդենտ, ձեռնարկատիրական գործունեություն է իրականացնում մյուս Պայմանավորվող Պետությունում, որի ռեզիդենտն է շահաբաժիններ վճարող ընկերությունը, այնտեղ գտնվող մշտական հաստատության միջոցով կամ այդ մյուս Պետությունում անկախ անձնական ծառայություններ է մատուցում այնտեղ գտնվող մշտական բազայից, եւ տիրումը, որի հետ կապված վճարվում են շահաբաժինները, իրոք վերաբերում են նման մշտական հաստատությանը կամ մշտական բազային: Այդ դեպքում, հանգանակներից կախված, կիրառվում են 7 կամ 14 հոդվածների դրույթները:

5. Այն դեպքում, երբ մի Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտ հանդիսացող ընկերությունը շահույթ կամ եկամուտներ է ստանում մյուս Պայմանավորվող Պետությունից, այդ մյուս Պետությունը կարող է լրիվ ազատել այդ ընկերության կողմից վճարվող շահաբաժինները հարկումից, բացառությամբ եթե այդ շահաբաժինները վճարվում են այդ մյուս Պետության ռեզիդենտին, կամ եթե տիրումը, որի հետ կապված վճարվում են շահաբաժինները, իրոք վերաբերում է այդ մյուս Պետությունում գտնվող մշտական հաստատությանը կամ մշտական բազային, եւ ընկերության չբաշխված շահույթը չի կարող ենթարկել հարկման, եթե անգամ շահաբաժինները վճարվում են կամ չբաշխված շահույթը լրիվ կամ մասնակիորեն կազմված է այդ մյուս Պետությունում ձեռավորվող շահույթից կամ եկամտից:

Հոդված 11 ՏՈԿՈՄՆԵՐ

1. Մի Պայմանավորվող Պետությունում առաջացող եւ մյուս Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտին վճարվող տոկոսները կարող են հարկվել միայն այդ մյուս Պետությունում:

2. Սակայն նման տոկոսները կարող են հարկվել նաեւ այն Պայմանավորվող Պետությունում, որտեղ դրանք առաջանում են, այդ Պետության օրենսդրությամբ հաճապատասխան. բայց եթե ստացողը հանդիսանում է տոկոսների փաստացի սեփականատերը, ապա այդ կերպ գանձվող հարկը չպետք է գերազանցի տոկոսների հաճախառն գումարի 10 տոկոսը:

Պայմանավորվող Պետությունների իրավասու մարմինները այդ սահմանափակման կիրառման եղանակը սահմանում են փոխադարձ համաձայնությամբ:

3. «Տոկոսներ» տերմինը սույն Համաձայնագրում օգտագործելիս նշանակում է եկամուտ ցանկացած տեսակի պարտապահանջներից, անկախ հիփոթեքային ապահովումից եւ պարտապանի շահույթներին մասնակցելու իրավունքի առկայությունից, եւ մասնավորապես, եկամուտ կառավարական արժեթղթերից, փոխառության տոմսերից կամ պարտատոմսերից, ներառյալ այդ արժեթղթերին, փոխառության տոմսերին կամ պարտատոմսերին վերաբերող պարգևավճարներն ու շահումները: Սույն Համաձայնագրի նպատակների համար ժամկետանց վճարումների դիմաց գանձվող տուգանքները որպես տոկոսներ չեն դիտարկվում:

4. Սույն հոդվածի 1 եւ 2 կետերի դրույթները չեն կիրառվում, եթե տոկոսների փաստացի սեփականատերը, լինելով մի Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտ, ձեռնարկատիրական գործունեություն է իրականացնում մյուս Պայմանավորվող Պետությունում, որտեղ առաջանում են տոկոսները այնտեղ գտնվող մշտական հաստատության միջոցով, կամ այդ մյուս Պետությունում անկախ անձնական ծառայություններ է մատուցում այնտեղ գտնվող մշտական բազայից, եւ պարտապահանջը, որի հիման վրա տոկոսները վճարվում են, իրոք վերաբերում են

մման մշտական հաստատությանը կամ մշտական բազային: Այդ դեպքում կիրառվում են 7 կամ 14 հոդվածների դրույթները՝ կախված հանգամանքներից:

5. Համարվում է, որ տոկոսներն առաջանում են Պայմանավորվող Պետությունում, եթե վճարող է հանդիսանում ինքը՝ այդ Պետությունը, նրա իշխանության տեղական մարմինը կամ այդ Պետության ռեզիդենտը: Իսկ, եթե տոկոսներ վճարող անձը, անկախ այն բանից՝ Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտ է հանդիսանում թե ոչ, Պայմանավորվող Պետությունում ունի մշտական հաստատություն կամ մշտական բազա, որոնց առնչությամբ առաջացել է սխառոթը, որի տոկոսները վճարվում են, եւ այդ տոկոսների վճարման ծախսերը կրում է մման մշտական հաստատությունը կամ մշտական բազան, ապա համարվում է, որ մման տոկոսները առաջանում են Պետությունում, որտեղ գտնվում է մշտական հաստատությունը կամ մշտական բազան:

6. Եթե վճարողի եւ տոկոսների փաստացի սեփականատիրոջ միջեւ, կամ նրանց երկուսի եւ որեւէ երրորդ անձի միջեւ հատուկ հարաբերությունների պատճառով, վճարման համար հինք ծառայող, պարտապահանջին վերաբերող տոկոսների գումարը գերազանցում է այն գումարին, որը կհամաձայնեցվեր վճարողի եւ տոկոսների փաստացի սեփականատիրոջ միջեւ մման հարաբերությունների բացակայության դեպքում, ապա սույն հոդվածի դրույթները կիրառվում են միայն վերջինը հիշատակված գումարի նկատմամբ: Այդ դեպքում վճարի ավելցուկային մասը առաջվա պես ենթակա է հարկման Պայմանավորվող Պետություններից յուրաքանչյուրի օրենսդրությանը համապատասխան, պատշաճ կերպով հաշվի առնելով սույն Համաձայնագրի մյուս դրույթները:

Հոդված 12 ՌՌՅԱԼՏԻ

1. Սի Պայմանավորվող Պետությունում առաջացող եւ մյուս Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտին վճարվող ժոյալտին կարող է հարկվել այդ մյուս Պետությունում:

2. Սակայն մման ժոյալտին կարող է հարկվել մաեւ Պայմանավորվող Պետությունում, որտեղ առաջանում են՝ այդ Պետության օրենսդրությանը համապատասխան. բայց եթե ստացողը հանդիսանում է ժոյալտի փաստացի սեփականատերը, ապա այդ դեպքում գանձվող հարկը չպետք է գերազանցի ժոյալտի ընդհանուր գումարի 10 տոկոսը:

Պայմանավորվող Պետությունների իրավասու մարմինները այդ սահմանափակման կիրառման եղանակը սահմանում են փոխադարձ համաձայնությամբ:

3. «Ռոյալտի» արտահայտությունը սույն Համաձայնագրում օգտագործելիս նշանակում է որպես փոխհատուցում ստացվող ցանկացած տեսակի վճարումներ գրականության, արվեստի եւ գիտության ստեղծագործության, ներառյալ կինոնկարները (կամ հեռուստա կամ ռադիո հաղորդումների համար օգտագործվող նկարները կամ կատետները), ցանկացած սրտենտի, առետրանիշի, դիզայնի կամ մոդելի, սլանի, գաղտնի բանաձեւի կամ գործընթացի հեղինակային իրավունքների օգտագործման իրավունքի տրամադրման, կամ օգտվելու համար, կամ արդյունաբերական, առետրային կամ գիտական սարքավորումների օգտագործման, կամ օգտվելու իրավունքի տրամադրման համար, կամ արդյունաբերական, առետրային, գիտական փորձին վերաբերվող տեղեկության համար:

4. Սույն հոդվածի 1 եւ 2 կետերի դրույթները չեն կիրառվում, եթե ժոյալտի փաստացի սեփականատերը, լինելով մի Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտ,

ձեռնարկատիրական գործունեություն է իրականացնում ժողովրդին առաջացող մյուս Պայմանավորվող Պետությունում, այնտեղ գտնվող մշտական հաստատության միջոցով, կամ այդ մյուս Պետությունում անկախ անձնական ծառայություններ է մատուցում այնտեղ գտնվող մշտական բազայից, եւ իրավունքը կամ գույքը, որոնց նկատմամբ վճարվում է ժողովրդին, իրոք կապված են այդպիսի մշտական հաստատության կամ մշտական բազայի հետ: Այդ դեպքում, կախված հանգամանքներից, կիրառվում են 7 կամ 14 հոդվածների դրույթները:

5. Համարվում է, ժողովրդին առաջանում է Պայմանավորվող Պետությունում, երբ ժողովրդի վճարող է հանդիսանում ինքը՝ այդ Պետությունը, նրա իշխանության տեղական մարմինը, կամ այդ Պետության ռեզիդենտը: Իսկ, եթե ժողովրդին վճարող անձը, անկախ այն բանից՝ Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտ է հանդիսանում թե ոչ, այդ Պետությունում ունի մշտական հաստատություն կամ մշտական բազա, որոնց կապակցությամբ ժողովրդի վճարելու պարտավորություն է առաջացել եւ այդ ժողովրդի վճարման ծախսերը կրում է այդ մշտական հաստատությունը կամ մշտական բազան, ապա համարվում է, որ ժողովրդին առաջանում է Պետությունում, որտեղ գտնվում է մշտական հաստատությունը կամ մշտական բազան:

6. Եթե վճարողի եւ փաստացի սեփականատիրոջ միջեւ կամ նրանց երկուսի եւ որեւէ երրորդ անձի միջեւ հատուկ հարաբերությունների պատճառով վճարման համար հինք ծառայող օգտագործմանը, իրավունքին կամ տեղեկությանը վերաբերող ժողովրդի գումարը գերազանցում է այն գումարը, որը համաձայնեցված կլիներ վճարողի եւ փաստացի սեփականատիրոջ միջեւ՝ այդպիսի հարաբերությունների բացակայության դեպքում, ապա սույն հոդվածի դրույթները կիրառվում են միայն վերջինը հիշատակված գումարի նկատմամբ: Այդ դեպքում վճարի ավելցուկային մասն առաջվա պես հարկվում է Պայմանավորվող Պետություններից յուրաքանչյուրի օրենսդրությանը համապատասխան, պատշաճ կերպով հաշվի առնելով սույն Համաձայնագրի մյուս դրույթները:

Հոդված 13

ԵԿԱՄՈՒՏՆԵՐ ԳՈՒՅՔԻ ՕՏԱՐՈՒՄԻՑ

1. Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտի կողմից մյուս Պայմանավորվող Պետությունում գտնվող, 6 հոդվածում սահմանված անշարժ գույքի օտարումից ստացվող եկամուտները կարող են հարկվել այդ մյուս Պետությունում:

2. Սի Պայմանավորվող Պետության ձեռնարկության մյուս Պայմանավորվող Պետությունում ունեցած մշտական հաստատության ամբողջական գույքի կամ մի Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտի տրամադրության տակ անկախ անձնական ծառայություններ մատուցելու համար մյուս Պայմանավորվող Պետությունում գտնվող մշտական բազային վերաբերվող շարժական գույքի օտարումից եկամուտները, ներառյալ, առանձին կամ ամբողջ ձեռնարկության հետ միասին վերցրած այդպիսի մշտական հաստատության կամ այդպիսի մշտական բազայի օտարումից եկամուտները կարող են հարկվել այդ մյուս Պետությունում:

3. Միջազգային փոխադրումներում շահագործվող ծովային, գետային նավերի կամ օդանավերի, ավտոմոբիլային կամ երկաթուղային տրանսպորտային միջոցների կամ դրանց շահագործման հետ կապված շարժական գույքի օտարումից Պայմանավորվող Պետության ձեռնարկության կողմից ստացվող եկամուտները հարկվում են միայն այդ Պետությունում:

4. Գլխավորապես Պայմանավորվող Պետությունում գտնվող անշարժ գույքից ուղղակի կամ անուղղակի կազմված ակտիվներ ունեցող ընկերության բաժնետոմսերի

կամ այլ կորստրատիվ իրավունքների օտարումից ստացվող եկամուտները կարող են հարկվել այդ Պետությունում:

5. Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտ հանդիսացող ընկերության գույքի, սույն հոդվածի 4-կետում չհիշատակված բաժնետոմսերի օտարումից եկամուտները կարող են հարկվել այդ Պետությունում:

6. Սույն հոդվածի 1, 2, 3, 4 եւ 5 կետերում չհիշատակվող, ցանկացած այլ գույքի օտարումից եկամուտները հարկվում են միայն այն Պայմանավորվող Պետությունում, որի ռեզիդենտն է գույքը օտարող անձը:

Հոդված 14

ԱՆԿԱՆ ԱՆՀԱՏԱԿԱՆ ԾԱՌԱՅՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ

1. Սի Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտի կողմից մասնագիտական ծառայությունների մատուցումից կամ անկախ բնույթի այլ գործունեությունից ստացվող եկամուտը հարկվում է միայն այդ Պայմանավորվող Պետությունում: Սակայն այդպիսի եկամուտը կարող է հարկվել մյուս Պայմանավորվող Պետությունում, եթե.

ա) մա ունի մյուս Պայմանավորվող Պետությունում իր գործունեությունը իրականացնելու նպատակների համար մատչելի մշտական բազա, կամ

բ) մա գտնվում է մյուս Պայմանավորվող Պետությունում ցանկացած տասներկուամսյա ժամկետի ընթացքում ընդհանուր առմամբ 183 օրը գերազանցող ժամկետի կամ ժամկետների ընթացքում, եւ միայն այդ մյուս Պետությունում մատուցված ծառայություններին վերաբերվող եկամուտի մասով:

2. «Մասնագիտական ծառայություններ» արտահայտությունը ներառում է, մասնավորապես, անկախ գիտական, գրական, դերասանական, կրթական կամ դասախոսական գործունեություն, ինչպես նաեւ բժիշկների, իրավաբանների, ինժեներների, ճարտարապետների, առանձնաբույժների, հաշվապահների եւ աուդիտորների անկախ գործունեություն:

Հոդված 15

ԿԱՆՅԱԼ ԱՆՉՆԱԿԱՆ ԾԱՌԱՅՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ

1. Հաշվի առնելով 16, 18 եւ 19 հոդվածների դրույթները, վարձու աշխատանքի հետ կապված, մի Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտի կողմից ստացվող աշխատավարձը, ռոճիկը եւ այլ նման վարձատրությունները, հարկվում են միայն այդ Պետությունում, եթե միայն վարձու աշխատանքը չի իրականացվում մյուս Պայմանավորվող Պետությունում: Եթե վարձու աշխատանքը իրականացվում է այդ կերպ, ապա դրա հետ կապված ստացվող վարձատրությունը կարող է հարկվել այդ մյուս Պետությունում:

2. Չմայած սույն հոդվածի 1 կետի դրույթներին, մի Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտի կողմից ստացվող, մյուս Պայմանավորվող Պետությունում իրականացվող վարձու աշխատանքի հետ կապված, վարձատրությունը հարկվում է միայն առաջինը հիշատակված Պետությունում, եթե.

ա) ստացողը գտնվում է մյուս Պետությունում, տվյալ օրացուցային տարում սկսվող կամ ավարտվող ցանկացած տասներկուամսյա ժամկետի ընթացքում, ընդհանուր առմամբ 183 օրը չգերազանցող ժամկետի կամ ժամկետների ընթացքում, եւ

բ) վարձատրությունը կատարվում է այդ մյուս Պետության ռեզիդենտ չհանդիսացող վարձողի կողմից կամ վարձողի անունից, եւ

с) վարձատրություն կատարելու ծախսերը չեն կրում մյուս Պետությունում վարձողի ունեցած մշտական հաստատությունը կամ մշտական բազան:

3. Անկախ սույն հոդվածի նախորդ դրույթներից, միջազգային փոխադրումներում Պայմանավորվող Պետության ձեռնարկության կողմից շահագործվող ծովային, գետային նավի կամ օդանավիատոմոբիլային ել երկաթուղային տրանսպորտային միջոցի վրա իրականացվող վարձու աշխատանքի հետ կապված ստացվող վարձատրությունը կարող է հարկվել այդ Պայմանավորվող Պետությունում:

4.

Հոդված 16 ՏՆՕՐԵՆՆԵՐԻ ՀՈՆՈՐԱՐՆԵՐ

Սի Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտի կողմից՝ որպես մյուս Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտ հանդիսացող ընկերության տնօրենների խորհրդի անդամ, ստացվող տնօրենների հոնորարները եւ այլ նման վճարումները, կարող են հարկվել այդ մյուս Պետությունում:

Հոդված 17 ԱՐՎԵՍՏԻ ԱՇԽԱՏՈՂՆԵՐ ԵՒ ՄԱՐԶԻԿՆԵՐ

1. Անկախ 13 եւ 14 հոդվածների դրույթներից, մի Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտի կողմից՝ որպես արվեստի աշխատող, ինչպես որ թատրոնի, կինոյի, ռադիոյի կամ հեռուստատեսության դերասանը, կամ երաժիշտը, կամ որպես մարզիկ, մյուս Պայմանավորվող Պետությունում որպես այդպիսին իրականացվող իր անձնական գործունեությունից, ստացվող եկամուտը, կարող է հարկվել այդ մյուս Պետությունում:

2. Եթե արվեստի աշխատողի կամ մարզիկի իր այդ որակում իրականացվող անձնական գործունեությունից եկամուտը վերագրվում է ոչ թե իրեն՝ արվեստի աշխատողին կամ մարզիկին, այլ ուրիշ անձի, ապա, անկախ 7, 14 եւ 15 հոդվածների դրույթներից, այդ եկամուտը կարող է հարկվել այն Պայմանավորվող Պետությունում, որտեղ արվեստի աշխատողի կամ մարզիկի գործունեությունը իրականացվում է:

3. Սույն հոդվածի 1 եւ 2 կետերի դրույթները չեն վերաբերվում արվեստի աշխատողի կամ մարզիկի Պայմանավորվող Պետությունում իրականացվող գործունեությունից ստացվող եկամուտներին, եթե այդ Պետություն կատարված այցը ամբողջովին ֆինանսավորվում է մեկ կամ երկու Պայմանավորվող Պետությունների կամ նրանց իշխանության տեղական մարմինների հասարակական ֆոնդերից: Այդ դեպքում եկամուտը հարկվում է միայն այն Պայմանավորվող Պետությունում, ում ռեզիդենտն է հանդիսանում տվյալ արվեստի աշխատողը կամ մարզիկը:

Հոդված 18 ԿԵՆՍԱԹՈՇԱԿՆԵՐ

Հաշվի առնելով 19 հոդվածի 2 կետի դրույթները, Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտին՝ նրա նախկին վարձու աշխատանքի հետ կապված, վճարվող կենսաթոշակները եւ այլ նման վարձատրությունները ենթակա են հարկման այդ Պետությունում:

Հոդված 19
ՊԵՏԱԿԱՆ ԾԱՌԱՅՈՒԹՅՈՒՆ

1. a) Պայմանավորվող Պետության կամ նրա իշխանության տեղական մարմնի կողմից կամ նրանց ստեղծած ֆոնդերից վճարվող, կենսաթոշակ չհամարվող վարձատրությունը ցանկացած ֆիզիկական անձի՝ այդ Պետությանը կամ իշխանության տեղական մարմնին մատուցած ծառայությունների առնչությամբ հարկվում է միայն այդ Պետությունում:

բ) Սակայն, այդպիսի վարձատրությունը հարկվում է միայն մյուս Պայմանավորվող Պետությունում, եթե ծառայությունները մատուցվում են այդ Պետությունում եւ ֆիզիկական անձը հանդիսանում է այդ Պետության ռեզիդենտ, որը

(i) հանդիսանում է այդ Պետության քաղաքացի, կամ

(ii) չի դարձել այդ Պետության ռեզիդենտը միայն ծառայությունների մատուցման նպատակով:

2. a) Պայմանավորվող Պետության կամ նրա իշխանության տեղական մարմնի կողմից կամ նրանց ստեղծած ֆոնդերից ցանկացած ֆիզիկական անձին՝ այդ Պետության կամ նրա իշխանության տեղական մարմնին մատուցած ծառայությունների առնչությամբ, վճարվող ցանկացած թոշակ հարկվում է միայն այդ Պետությունում:

բ) Սակայն այդպիսի թոշակը հարկվում է միայն մյուս Պայմանավորվող Պետությունում, եթե ֆիզիկական անձը հանդիսանում է այդ Պետության ռեզիդենտ եւ քաղաքացի:

3. 15, 16 եւ 18 հոդվածների դրույթները կկիրառվեն Պայմանավորվող Պետության կամ նրա իշխանության տեղական մարմնի կողմից ձեռնարկատիրական գործունեության իրականացման հետ կապված մատուցվող ծառայությունների առնչությամբ վարձատրման կամ թոշակների նկատմամբ:

Հոդված 20
ՈՒՍԱՆՈՂՆԵՐ

1. Մինչեւ անմիջականորեն մի Պայմանավորվող Պետություն ժամանելը մյուս Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտ հանդիսացող կամ հանդիսացած եւ առաջինը հիշատակված Պետությունում բացառապես սովորելու կամ կրթություն ստանալու նպատակով գտնվող ուսանողի կամ ստաժորի կողմից ստացվող վճարումները՝ մախատեսված ապրելու, սովորելու կամ կրթություն ստանալու համար, չեն հարկվում այդ Պետությունում, եթե այդ վճարումների աղբյուրները գտնվում են այդ Պետության սահմաններից դուրս:

2. Ուսանողին եւ ստաժորին վճարվող վարձատրությունները՝ մյուս Պայմանավորվող Պետությունում մատուցվող ծառայությունների համար, կախված հանգամանքներից, հնգամյա ժամկետ չեն հարկվի այդ Պետությունում, պայմանով, որ այդպիսի ծառայությունները կապված են նրանց կրթության, ապրուստի կամ ուսման հետ:

Հոդված 21
ԱՅԼ ԵԿԱՍՈՒՏՆԵՐ

1. Մի Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտի եկամուտների՝ սույն Համաձայնագրի մախորդ հոդվածներում չհիշատակված տեսակները, անկախ նրանց առաջացման աղբյուրից, ենթակա են հարկման միայն այդ Պետությունում:

2. Սույն հոդվածի 1 կետի դրույթները չեն կիրառվում 6 հոդվածի 2 կետում սահմանված անշարժ գույքից եկամուտներից տարբեր այլ եկամուտների նկատմամբ, եթե նման եկամուտներ ստացողը հանդիսանալով մի Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտ, ձեռնարկատիրական գործունեություն է իրականացնում մյուս Պայմանավորվող Պետությունում այնտեղ գտնվող մշտական ներկայացուցչության միջոցով կամ այդ մյուս Պետությունում մատուցում է անկախ անձնական ծառայություններ այնտեղ գտնվող մշտական բազայից, եւ գույքը կամ իրավունքը, որի առնչությամբ ստացվել է եկամուտը, իրոք կապված է այդպիսի մշտական հաստատության կամ մշտական բազայի հետ: Այդ դեպքում, կախված հանգամանքներից, կիրառվում են 7 կամ 14 հոդվածների դրույթները:

3. Չնայած սույն հոդվածի 1 եւ 2 կետերի դրույթներին, Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտի՝ սույն Համաձայնագրի մախորդ հոդվածներում չհիշատակված եւ մյուս Պայմանավորվող Պետությունում առաջացող եկամուտների տեսակները նույնպես կարող են հարկվել այդ մյուս Պետությունում:

Հոդված 22

ԳՈՒՅՔ

1. Մի Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտի սեփականությունը հանդիսացող եւ մյուս Պայմանավորվող Պետությունում գտնվող անշարժ գույքը, որի մասին խոսվում է 6 հոդվածում, կարող է հարկվել այդ մյուս Պետությունում:

2. Մի Պայմանավորվող Պետության ձեռնարկության՝ մյուս Պայմանավորվող Պետությունում ունեցած մշտական հաստատության առեւտրային գույքի մաս հանդիսացող շարժական գույքը, կամ մի Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտի տնօրինության տակ գտնվող եւ մյուս Պայմանավորվող Պետությունում անկախ անձնական ծառայություններ մատուցելու նպատակների համար տեղաբաշխված մշտական բազայի հետ կապված շարժական գույքը, կարող է հարկվել այդ մյուս Պետությունում:

3. Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտի սեփականությունը հանդիսացող, միջազգային փոխադրումներում շահագործվող եւ որպես ծովային, գետային նավ կամ օդանավ, ավտոմոբիլային կամ երկաթուղային տրանսպորտային միջոց եւ դրանց շահագործման հետ կապված շարժական գույք ներկայացված գույքը հարկվում է միայն այդ Պետությունում:

4. Գլխավորապես մի Պայմանավորվող Պետությունում գտնվող անշարժ գույքից կազմված ակտիվներ ունեցող ընկերության բաժնետոմսերով կամ այլ կորպորատիվ իրավունքներով ներկայացված գույքը կարող է հարկվել այդ Պետությունում:

5. Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտի գույքի մյուս բոլոր տարրերը հարկվում են միայն այդ Պետությունում:

Հոդված 23

ԿՐԿՆԱԿԻ ՀԱՐԿՄԱՆ ԲԱՑԱՌ-ՈՒՄԸ

1. Եթե մի Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտը եկամուտ է ստանում կամ գույք է տնօրինում, որոնք սույն Համաձայնագրի դրույթներին համապատասխան կարող են հարկվել մյուս Պայմանավորվող Պետությունում, ապա առաջինը հիշատակված Պետությունը բոլոր կողմեր:

ա) այդ ռեզիդենտի եկամտի հարկից համել այդ մյուս Պետությունում վճարված եկամտի հարկին հավասար գումար,

Ե) այդ ռեզիդենտի գույքի հարկից հանել այդ մյուս Պետությունում վճարված գույքի հարկին հավասար գումար,

Այդ հանումները, բոլոր դեպքում, չպետք է գերազանցեն եկամտի կամ գույքի հարկի մասը՝ հաշվարկված մինչև այն եկամտին կամ այն գույքին վերաբերվող հանումի տրամադրումը, որոնք, կախված հանգամանքներից, կարող էին հարկվել այդ մյուս Պետությունում:

2. Եթե Համաձայնագրի ցանկացած դրույթին համապատասխան մի Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտի եկամուտը կամ գույքը այդ Պետությունում ազատված է հարկից, այդ Պետությունը կարող է, այդուհանդերձ, այդ ռեզիդենտի գույքի կամ եկամտի մնացած մասի հարկի գումարը որոշելիս հաշվի առնել հարկից ազատված եկամուտը կամ գույքը:

Հոդված 24

ԱՆԽՏՐԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆ

1. Մի Պայմանավորվող Պետության ազգային անձինք մյուս Պայմանավորվող Պետությունում չեն ենթարկվի այլ կամ ավելի ծանր հարկման կամ դրա հետ կապված պարտավորության կատարման, քան այն հարկումը կամ դրա հետ կապված պարտավորության կատարումը, որին ենթարկվում են կամ կարող են ենթարկվել մյուս Պայմանավորվող Պետության քաղաքացիները մույն հանգամանքների դեպքում, մասնավորապես ռեզիդենտության տեսանկյունից: Այս դրույթը, չնայած 1 հոդվածի դրույթներին, կիրառվում է մաեր Պայմանավորվող Պետություններից մեկի կամ երկուսի ռեզիդենտ չհանդիսացող ֆիզիկական անձանց նկատմամբ:

2. Պայմանավորվող Պետություններից որևէ մեկի ռեզիդենտ հանդիսացող՝ քաղաքացիություն չունեցող անձինք Պայմանավորվող Պետություններից եւ ոչ մեկում չպետք է ենթարկվեն այլ կամ ավելի ծանր հարկման կամ դրա հետ կապված պարտավորության կատարման, քան այն հարկումը կամ դրա հետ կապված պարտավորության կատարումը, որին ենթարկվում են այդ Պետությունների ազգային անձինք միեւնույն հանգամանքների դեպքում:

3. Մի Պայմանավորվող Պետության ձեռնարկության՝ մյուս Պայմանավորվող Պետությունում ունեցած մշտական հաստատության հարկումը չպետք է մվազ բարենպաստ լինի այդ մյուս Պետությունում, քան այդ մյուս Պետությունում համանման գործունեություն իրականացնող ձեռնարկության հարկումը: Սույն դրույթը չպետք է մեկնաբանվի որպես մի Պայմանավորվող Պետությանը պարտավորեցնող՝ մյուս Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտներին տրամադրելու որևէ հարկային անհատական արտոնություններ, հանումներ եւ զեղչեր նրանց քաղաքացիական կարգավիճակի կամ ընտանեկան հանգամանքների հիման վրա, որոնք այդ Պետությունը տրամադրում է իր սեփական ռեզիդենտներին:

4. Բացառությամբ այն դեպքերի, երբ կիրառվում են 9 հոդվածի 1 կետի, 11 հոդվածի 6 կետի կամ 12 հոդվածի 6 կետի դրույթները, մի Պայմանավորվող Պետության ձեռնարկության կատարած վճարումները՝ տոկոսների, ժոյալտիի կամ այլ տեսքով, մյուս Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտին, պետք է մնան ձեռնարկության հարկվող շահույթի որոշման նպատակով ենթակա լինեն համանման այն մույն պայմաններով, ինչպես առաջինը հիշատակված Պետության ռեզիդենտին վճարելիս: Նմանապես մի Պայմանավորվող Պետության ձեռնարկության ցանկացած պարտք մյուս Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտին, այդ ձեռնարկության հարկվող գույքի որոշման նպատակով պետք է ենթակա լինի համանման այն մույն պայմաններով, ինչ որ պարտքը առաջինը հիշատակված Պետության ռեզիդենտին:

5. Մի Պայմանավորվող Պետության ձեռնարկությունները, որոնց հիմնադիր կապիտալը լրիվ կամ մասնակիորեն հանդիսանում է մյուս Պայմանավորվող Պետության մեկ կամ մի քանի ռեզիդենտների սեփականությունը, կամ ուղղակի կամ անուղղակի հսկվում է նրանց կողմից չպետք է առաջինը հիշատակված Պետությունում ենթարկվեն այլ կամ ավելի ծանր հարկման կամ նրա հետ կապված պարտավորության, քան այն հարկումը կամ դրա հետ կապված պարտավորությունը, որին ենթարկվում են առաջինը հիշատակված Պետության այլ նման ձեռնարկությունները:

Հոդված 25

ՓՈԽՀԱՄԱԶԱՅՆԵՑՄԱՆ ԱՄՐԱՐՈՂԱԿԱՐԳԸ

1. Եթե անձը գտնում է, որ Պայմանավորվող Պետություններից մեկի կամ երկուսի գործողությունները հանգեցնում են կամ կհանգեցնեն նրա՝ սույն Համաձայնագրի դրույթներին չհամապատասխանող հարկման, ապա նա կարող է, այդ Պետությունների մեքքին օրենսդրությամբ մախատեսված պաշտպանության միջոցներից անկախ, իր գործը՝ քննարկման համար, ներկայացնել այն Պայմանավորվող Պետության իրավասու մարմիններին, որի ռեզիդենտն է ինքը, կամ, եթե դեպքը վերաբերում է 24 հոդվածի 1 կետին, այն Պետության իրավասու մարմիններին, որի ազգային անձն է հանդիսանում: Դիմումը պետք է ներկայացվի՝ Համաձայնագրի դրույթներին չհամապատասխանող հարկման հանգեցնող գործողությունների մասին առաջին ծանուցման պահից, երեք տարվա ընթացքում՝:

2. Իրավասու մարմինը կձգտի՝ եթե դիմումը կհամարի հիմնավորված կամ եթե ինքը ի վիճակի չէ հանգելու գոհացուցիչ որոշման, հարցը լուծել մյուս Պայմանավորվող Պետության իրավասու մարմնի հետ փոխհամաձայնությամբ, Համաձայնագրին չհամապատասխանող հարկումից ուսափելու նպատակով: Ցանկացած ձեռքբերված պայմանավորվածություն պետք է կատարվի անկախ Պայմանավորվող Պետությունների մեքքին օրենսդրությունում առկա որեւէ ժամանակային սահմանափակումների:

3. Պայմանավորվող Պետությունների իրավասու մարմինները կձգտեն փոխհամաձայնությամբ լուծել բոլոր դժվարություններն ու կասկածները, որոնք կարող են առաջանալ սույն Համաձայնագրի մեկնաբանման կամ կիրառման ժամանակ: Նրանք կարող են մատն խորհրդակցել միմյան հետ Համաձայնագրով չմախատեսված դեպքերում կրկնակի հարկումը բացառելու նպատակով:

4. Պայմանավորվող Պետությունների իրավասու մարմինները կարող են անմիջական կապ հաստատել միմյանց հետ մախորդ կետերի ընթմման մեջ համաձայնության հասնելու նպատակով: Իրավասու մարմինները խորհրդակցությունների միջոցով կնշակեն համապատասխան երկկողմանի արարողակարգեր, պայմաններ, եղանակներ եւ մեքողիկաներ, սույն հոդվածով մախատեսված փոխհամաձայնեցման արարողակարգի կիրառման համար:

Հոդված 26

ՏԵՂԵԿՈՒԹՅԱՆ ՓՈԽԱՆԱԿՈՒՄ

1. Պայմանավորվող Պետությունների իրավասու մարմինները սույն Համաձայնագրի կամ Պայմանավորվող Պետությունների մեքքին օրենսդրության դրույթների կատարման համար անհրաժեշտ տեղեկություն կփոխանակեն այն հարկերի վերաբերյալ, որոնց վրա տարածվում է Համաձայնագիրը այն չափով, որքանով հարկումը չի հակասում Համաձայնագրին: Տեղեկությունների

փոխանակումը 1 հոդվածով չի սահմանափակվում: Պայմանավորվող Պետության կողմից ստացվող ցանկացած տեղեկություն համարվում է գաղտնի մույն կերպ, ինչպես որ այդ Պետության ներքին օրենսդրության շրջանակներում ստացված տեղեկությունը, եւ հաղորդվում է միայն այն անձանց կամ մարմիններին (ներառյալ դատարանները եւ վարչական մարմինները), որոնք զբաղված են Համաձայնագրով ընդգրկվող հարկերը գնահատելով կամ հավաքելով, բռնագանձումով, դատական հետապնդումով կամ բողոքարկումների քննումով: Ստացված տեղեկությունը անձինք կամ մարմինները այդ տեղեկությունը պետք է օգտագործեն միայն այդպիսի նպատակներով: Նրանք կարող են հրապարակել այդ տեղեկությունը դոմբաց դատական նիստի ընթացքում կամ դատական որոշումներ կայացնելիս:

2. Սույն հոդվածի 1 կետի դրույթները ոչ մի դեպքում չեն մեկնաբանվի որպես Պայմանավորվող Պետությունների պարտավորեցնող:

ա) անցկացնելու այդ կամ մյուս Պայմանավորվող Պետության օրենսդրությանը կամ վարչական գործավարությանը հակասող վարչական միջոցառումներ:

բ) տրամադրելու տեղեկություն, որը չի կարելի ստանալ այդ կամ մյուս Պայմանավորվող Պետության օրենսդրությամբ կամ սովորական վարչական գործավարության ընթացքում:

գ) տրամադրելու տեղեկություն, որը կրացահայտեր որեւէ առեւտրական, ձեռնարկատիրական, արդյունաբերական, առեւտրային կամ մասնագիտական գաղտնիք, առեւտրական գործընթաց կամ տեղեկություն, որի բացահայտումը կհակասեր պետական քաղաքականությանը (հասարակարգին):

Հոդված 27

ՕԳՆՈՒԹՅՈՒՆ ՀԱՐԿԵՐԻ ԳԱՆՉՍԱՆ ԳՈՐԾՈՒՄ

1. Պայմանավորվող Պետությունների իրավասու մարմինները պարտավորվում են միմյանց աջակցություն ցույց տալ սույն համաձայնագրով ընդգրկվող հարկերի՝ «պետական եկամուտների հավաք» կոչվող, հարկային օրենսդրության խախտման համար նախատեսված տուկոսների տույժերի եւ տուգանքների հավաքման գործում:

2. Պետական եկամուտների հավաքման գործում օգնություն ցույց տալու մասին Պայմանավորվող Պետության իրավասու մարմնի հարցումը ներառում է այնպիսի լիազորություններից օգտվելու վկայականի հանձնում, որ այդ Պետության օրենսդրությանը համապատասխան պետական եկամուտների հավաքը լինել վերջնականապես որոշված: Սույն հոդվածի նպատակների համար պետական եկամուտների հավաքը լիովին որոշված է, երբ Պայմանավորվող Պետությունը իրավունք ունի, իր ներքին օրենսդրությանը համապատասխան, հավաքել պետական եկամուտները, իսկ հարկատուն այդ հավաքը կանխելու ոչ մի իրավունք չունի:

3. Մի Պայմանավորվող Պետության պետական եկամուտների հավաքը՝ ընդունված մյուս Պայմանավորվող Պետության իրավասու մարմնի կողմից, մյուս Պետությունը կատարում է այնպես, ինչպես եթե այդպիսի հավաքը կլինել մյուս Պետության սեփական եկամուտ եւ վերջնականապես որոշված՝ իր հարկերի հավաքին վերաբերվող օրենսդրության դրույթներին համապատասխան:

4. Մի Պայմանավորվող Պետության իրավասու մարմնի կողմից՝ սույն հոդվածի համաձայն, հավաքված գումարները փոխանցվում են մյուս Պայմանավորվող Պետության իրավասու մարմնին: Սակայն, եթե Պայմանավորվող Պետությունների իրավասու մարմինները գալիս են այլ համաձայնության, հավաքի ժամանակ օգնությունը ապահովելու սովորական ծախսերը իր վրա է վերցնում առաջինը:

հիշատակված Պետությունը, իսկ մնացած բոլոր ծախսերը իր վրա է վերցնում մյուս Պետությունը:

5. Համաձայն սույն հոդվածի պայմանի, մի Պայմանավորվող Պետության կողմից հարկատուի առնչությամբ հարկերի հավաքման գործում օգնության մասին հարցման գծով որևէ օգնություն չի տրամադրվի, եթե մնան հարցումը վերաբերվում է մի ժամկետի, որի ընթացքում հարկատուն եղել է մյուս Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտ:

6. Սույն հոդվածում ոչինչ չի մեկնաբանվի որպես Պայմանավորվող Պետություններից որևէ մեկին այնպիսի բնույթի վարչական միջոցներ կիրառելու պարտավորեցնող, որոնք տարբերվում են սեփական հարկերի հավաքման ժամանակ կիրառվողներից կամ որոնք հակասում են իր հասարակական քաղաքականությանը (հասարակարգին):

Հոդված 28

ԴԻՎԱՆԱԳԻՏԱԿԱՆ ՄԻՍԻԱՆԵՐԻ ԵՒ ՀՅՈՒՊԱՏՈՍԱԿԱՆ ՀԱՍՏԱՏՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ԱՆԴԱՄՆԵՐ

Սույն Համաձայնագրի ոչ մի դրույթ չի ազդում դիվանագիտական միսիաների՝ եւ հյուպատոսական հաստատությունների անդամների՝ միջազգային իրավունքի բնդիսանութ ոտրմերով կամ հատուկ համաձայնագրերի հիման վրա սահմանված հարկային արտոնությունների վրա:

Հոդված 29

ՈՒԺԻ ՄԵՋ ՄՏՆԵԼԸ

1. Սույն Համաձայնագիրը ենթակա է վավերացման Պայմանավորվող Պետություններից յուրաքանչյուրում:

2. Համաձայնագիրն ուժի մեջ է մտնում վավերագրերի փոխանակումից հետո եւ նրա դրույթները կկիրառվեն.

ա) ադրյութի մոտ գանձվող հարկերի առնչությամբ՝ Համաձայնագիրն ուժի մեջ մտնելու տարին հաջորդող օրացուցային տարվա հունվարի մեկին կամ հունվարի մեկից հետո վճարվող գումարների նկատմամբ,

բ) եկամուտների եւ գույքի այլ հարկերի առնչությամբ՝ Համաձայնագիրն ուժի մեջ մտնելու տարին հաջորդող օրացուցային տարվա հունվարի մեկին կամ հունվարի մեկից հետո սկսվող հարկման ժամանակաշրջանների նկատմամբ:

Հոդված 30

ԳՈՐԾՈՂՈՒԹՅԱՆ ԴԱԴԱՐԵՑՈՒՄԸ

1. Սույն Համաձայնագիրը մնում է ուժի մեջ մինչեւ Պայմանավորվող Պետություններից մեկը այն չեղյալ չի հայտարարի: Պայմանավորվող Պետություններից յուրաքանչյուրը կարող է Համաձայնագիրը չեղյալ հայտարարել՝ սույն Համաձայնագիրը ուժի մեջ մտնելու տարին հաջորդող հինգամյա ժամկետից հետո ցանկացած օրացուցային տարվա ավարտից առնվազն վեց ամիս առաջ, դիվանագիտական ուղիներով չեղյալ հայտարարման մասին ծանուցագիր հանձնելու միջոցով:

2. Այդ դեպքում Համաձայնագիրը դադարեցնում է իր գործողությունը.

ա) աղբյուրի մոտ գանձվող հարկերի առնչությամբ՝ ծանուցագիրն հանձնելու տարին հաջորդող օրացուցային տարվա հունվարի մեկին կամ հունվարի մեկից հետո վճարվող գումարների նկատմամբ,

բ) եկամուտների եւ գույքի այլ հարկերի առնչությամբ՝ ծանուցագիրն հանձնելու տարին հաջորդող օրացուցային տարվա հունվարի մեկին կամ հունվարի մեկից հետո սկսվող հարկման ժամանակաշրջանների նկատմամբ:

Ի ՎԿԱՅՈՒՄՆ ՈՐԻ համապատասխան ձեռով լիազորված ներքոստորագրողներս ստորագրեցինք սույն Համաձայնագիրը:

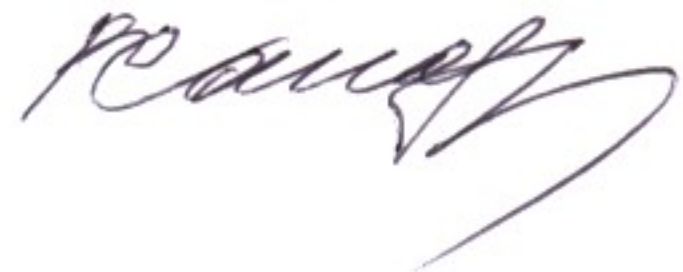
Կատարվել է ք. Վեյցաբայն 1997 թվականի հունիսի 5-ը երկու բնօրինակով, հայերեն, թուրքմեներեն եւ ռուսերեն լեզուներով, ընդ որում բոլոր տեքստերն էլ հավասարազոր են:

Մեկնաբանությունների ժամանակ տարաձայնությունների դեպքում, որպես հիմք ընդունվում է ռուսերեն տեքստը:

**Հայաստանի Հանրապետության
Կառավարության կողմից**

**Թուրքմենստանի
Կառավարության կողմից**

СОГЛАШЕНИЕ

**МЕЖДУ ПРАВИТЕЛЬСТВОМ РЕСПУБЛИКИ АРМЕНИЯ
И ПРАВИТЕЛЬСТВОМ ТУРКМЕНИСТАНА
ОБ УСТРАНЕНИИ ДВОЙНОГО НАЛОГООБЛОЖЕНИЯ
В ОТНОШЕНИИ НАЛОГОВ НА ДОХОДЫ И НА ИМУЩЕСТВО**

**ПРАВИТЕЛЬСТВО РЕСПУБЛИКИ АРМЕНИЯ И
ПРАВИТЕЛЬСТВО ТУРКМЕНИСТАНА,**

руководствуясь стремлением развивать и укреплять экономическое, научное, техническое и культурное сотрудничество между обоими Договаривающимися Государствами и в целях устранения двойного налогообложения на доходы и на имущество, предотвращения уклонения от уплаты налогов и недопущения налоговой дискриминации решили заключить настоящее Соглашение и

ДОГОВОРИЛИСЬ О НИЖЕСЛЕДУЮЩЕМ:

Статья 1

ЛИЦА, К КОТОРЫМ ПРИМЕНЯЕТСЯ СОГЛАШЕНИЕ

Настоящее Соглашение применяется к лицам, являющимся резидентами одного или обоих Договаривающихся Государств.

Статья 2

ОХВАТЫВАЕМЫЕ НАЛОГИ

1. Настоящее Соглашение применяется к налогам на доходы и на имущество, взимаемым Договаривающимся Государством или его местными органами власти, независимо от способа их взимания.

2. Налогами на доход и на имущество считаются все налоги, взимаемые с общей суммы доходов, с общей суммы имущества, или с отдельных их элементов, включая налоги с доходов от отчуждения движимого или недвижимого имущества, налоги, взимаемые с общей суммы заработной платы или жалованья, выплачиваемых предприятиями, а также налоги, на прирост стоимости имущества.

3. Существующими налогами, на которые распространяется Соглашение, являются, в частности:

- а) в Республике Армения :
 - (i) налог на прибыль;
 - (ii) подоходный налог;
 - (iii) налог на имущество;

(iv) налог на землю;
(в дальнейшем именуемые как "армянский налог").

b) в Туркменистане:

- (i) налог на прибыль (доход);
 - (ii) подоходный налог с физических лиц;
 - (iii) налог за пользование недрами;
 - (iv) налог на имущество предприятий;
 - (v) плата за землю;
 - (vi) налог с владельцев транспортных средств;
- (в дальнейшем именуемые как "налоги Туркменистана");

4. Соглашение применяется также ко всем идентичным или аналогичным налогам, которые будут взиматься в дополнение к существующим налогам, либо вместо них, после даты подписания настоящего Соглашения. Компетентные органы Договаривающихся Государств будут уведомлять друг друга о существенных изменениях, внесенных в их соответствующие налоговые законодательства.

Статья 3 ОБЩИЕ ОПРЕДЕЛЕНИЯ

1. В целях настоящего Соглашения, если из контекста не вытекает иное:

a) выражения "одно Договаривающееся Государство" и "другое Договаривающееся Государство" означают Республика Армения или Туркменистан, в зависимости от контекста;

b) термин "Армения" означает Республику Армения и, когда используется в географическом смысле, включает территорию, включая внутренние воды, в отношении которых Республика Армения осуществляет суверенные права и юрисдикцию в соответствии с нормами международного права и внутренним законодательством

c) выражение "Туркменистан" означает Туркменистан и, когда используется в географическом значении, включает любую область вне территориальных вод Туркменистана, которая, в соответствии с международным правом и законодательством Туркменистана, является областью, в пределах которой Туркменистан может осуществлять свои права в отношении морского дна, недр и их природных ресурсов;

d) выражение "лицо" включает физическое лицо, компанию и любое другое объединение лиц;

e) выражение "компания" означает любое корпоративное образование, или любую другую организацию, которая для целей налогообложения рассматривается как корпоративное образование;

f) выражения "предприятие одного Договаривающегося Государства" и "предприятие другого Договаривающегося Государства" означают предприятие, зарегистрированное в соответствии с

законодательством Республики Армения или Туркменистана, в зависимости от контекста;

г) выражение "международная перевозка" означает любую перевозку морским, речным или воздушным судном, автомобильным или железнодорожным транспортным средством, эксплуатируемым предприятием Договаривающегося Государства, за исключением случаев, когда такая перевозка осуществляется исключительно между пунктами, расположенными в другом Договаривающемся Государстве;

h) выражение "компетентный орган" означает:

(i) в Армении - Министерство финансов или его полномочный представитель;

(ii) в Туркменистане - Министерство экономики и финансов и Главная государственная налоговая инспекция или их полномочный представитель;

i) выражение "национальное лицо" означает:

(i) любое физическое лицо, имеющее гражданство Договаривающегося Государства;

(ii) любое юридическое лицо, товарищество или ассоциация, получившие такой статус на основании действующего законодательства Договаривающегося Государства.

2. При применении настоящего Соглашения Договаривающимся Государством любое выражение, не определенное в нем, будет иметь то значение, которое придается ему законодательством этого Государства в отношении налогов, на которые распространяется Соглашение, если из контекста не вытекает иное.

Статья 4 РЕЗИДЕНТ

1. В целях настоящего Соглашения выражение "резидент одного Договаривающегося Государства" означает лицо, которое по законодательству этого Государства подлежит налогообложению в нем на основании местожительства, места регистрации, постоянного места пребывания или другого аналогичного критерия. Это выражение однако, не включает лицо, которое подлежит налогообложению в этом Государстве, только в отношении доходов из источников в этом Государстве или в отношении находящегося в нем имущества.

2. В случае, когда в соответствии с положениями пункта 1 настоящей статьи физическое лицо является резидентом обоих Договаривающихся Государств, его статус определяется следующим образом:

а) оно считается резидентом того Государства, в котором оно располагает постоянным жильем, если оно располагает постоянным жильем в обоих Государствах, оно считается резидентом того Государства, в котором оно имеет более тесные личные и экономические связи (центр жизненных интересов);

б) если Государство, в котором оно имеет центр жизненных интересов, не может быть определено, или если оно не располагает постоянным жильем ни в одном из Государств, оно считается резидентом того Государства, в котором обычно проживает;

с) если оно обычно проживает в обоих Государствах, или если оно обычно не проживает ни в одном из них, оно считается резидентом того Государства, гражданином которого является;

д) если каждое из Договаривающихся Государств рассматривает его в качестве своего гражданина или если оно не является гражданином ни одного из них, то компетентные органы Договаривающихся Государств решают этот вопрос по взаимному согласию.

3. В случае, когда в соответствии с положениями пункта 1 настоящей статьи лицо, не являющееся физическим лицом, является резидентом обоих Договаривающихся Государств, тогда оно считается резидентом того Государства, в котором оно зарегистрировано.

Статья 5

ПОСТОЯННОЕ ПРЕДСТАВИТЕЛЬСТВО (УЧРЕЖДЕНИЕ)

1. Для целей настоящего Соглашения выражение "постоянное представительство" (учреждение) означает постоянное место деятельности, через которое полностью или частично осуществляется предпринимательская деятельность предприятия.

2. Выражение "постоянное представительство" (учреждение) включает в частности:

- а) место управления;
- б) филиал;
- с) офис;
- д) место торговли;
- е) фабрику;
- ф) мастерскую;
- г) шахту, нефтяную или газовую скважину, карьер или любое другое место разведки, разработки или добычи природных ресурсов.

3. Выражение "постоянное представительство" (учреждение) содержит также:

а) строительную площадку, строительный, монтажный или сборочный объект, или надзорную деятельность, связанную с упомянутыми объектами, но только в том случае, когда продолжительность связанных с ними работ превышает двенадцать месяцев;

б) предоставление услуг, включая консультационные услуги, предприятием через служащих или другой персонал, нанятых предприятием для этих целей, но только когда продолжительность деятельности такого рода (для одного или нескольких объектов) в пределах страны составляет период или периоды, равные в совокупности более чем двенадцать месяцев.

4. Несмотря на предыдущие положения настоящей статьи, следующие виды деятельности предприятия одного Договаривающегося

Государства не рассматриваются как осуществляемые в другом Договаривающемся Государстве через постоянное представительство (учреждение):

а) использование сооружений исключительно для целей хранения или демонстрации товаров или изделий, принадлежащих предприятию;

б) содержание запаса товаров или изделий, принадлежащих предприятию исключительно для целей хранения или демонстрации;

с) содержание запаса товаров или изделий, принадлежащих предприятию исключительно для целей переработки другим предприятием;

д) содержание постоянного места деятельности исключительно для целей закупки товаров или изделий, или для сбора информации для предприятия;

е) содержание постоянного места деятельности исключительно в целях осуществления для предприятия любой другой деятельности подготовительного или вспомогательного характера;

ф) содержание постоянного места деятельности исключительно для осуществления любой комбинации видов деятельности, перечисленных в подпунктах от (а) до (е), при условии, что совокупная деятельность постоянного места деятельности, возникающая в результате такой комбинации, имеет подготовительный или вспомогательный характер.

5. Несмотря на положения пунктов 1 и 2 настоящей статьи, если лицо - иное чем, агент с независимым статусом, о котором говорится в пункте 7 настоящей статьи, действует в Договаривающемся Государстве от имени предприятия другого Договаривающегося Государства, то это предприятие рассматривается как имеющее постоянное представительство (учреждение) в первом упомянутом Государстве в отношении любой деятельности, которую это лицо предпринимает для предприятия, если это лицо:

а) имеет, и обычно использует, в первом упомянутом Государстве полномочия заключать контракты от имени предприятия, за исключением, если деятельность этого лица ограничивается той, что указывается в пункте 4 настоящей статьи, которая, если и осуществляется через постоянное место деятельности, согласно положениям этого пункта, не делает из этого постоянного места деятельности постоянного представительства (учреждения);

б) не имеет таких полномочий, но обычно содержит запасы товаров или продукции в первом упомянутом Государстве, от которого он их регулярно доставляет для предприятия.

6. Несмотря на предыдущие положения настоящей статьи, страховое предприятие Договаривающегося Государства, кроме случаев перестрахования, будет считаться имеющим постоянное представительство (учреждение) в другом Договаривающемся Государстве, если оно собирает страховые премии на территории этого другого Государства или застраховывает от возможного там риска, через лицо, не являющееся агентом с независимым статусом, к которому относится пункт 7 настоящей статьи.

7. Предприятие не рассматривается как имеющее постоянное представительство (учреждение) в Договариваемом Государстве, только если оно осуществляет предпринимательскую деятельность в этом Государстве через брокера, комиссионера или любого другого агента с независимым статусом, при условии, что эти лица действуют в рамках своей обычной деятельности. Однако, если деятельность такого агента сосредоточена полностью на действиях для этого предприятия, то в рамках данного пункта он не будет рассматриваться как агент с независимым статусом.

Выражение "агент с независимым статусом" по отношению к предприятию одного Договариваемого Государства означает физическое лицо, которое является резидентом другого Договариваемого Государства и не состоит в трудовых отношениях с предприятием первого упомянутого Государства.

8. Тот факт, что компания, являющаяся резидентом Договариваемого Государства, контролирует или контролируется компанией, являющейся резидентом другого Договариваемого Государства, или которая осуществляет предпринимательскую деятельность в этом другом Государстве (либо через постоянное представительство (учреждение), либо иным образом), сам по себе не превращает одну из этих компаний в постоянное представительство (учреждение) другой компании.

Статья 6 ДОХОДЫ ОТ НЕДВИЖИМОГО ИМУЩЕСТВА

1. Доходы, получаемые резидентом Договариваемого Государства от недвижимого имущества (включая доход от сельского и лесного хозяйства), находящегося в другом Договариваемом Государстве, могут облагаться налогами в этом другом Государстве.

2. Выражение "недвижимое имущество" должно иметь значение, которое оно имеет по законодательству Договариваемого Государства, в котором находится рассматриваемое имущество. Морские, речные и воздушные суда, автомобильный транспорт и железнодорожный подвижной состав не рассматриваются в качестве недвижимого имущества.

3. Положения пункта 1 настоящей статьи применяются также к доходам, получаемым от прямого использования, сдачи в аренду или использования в любой другой форме недвижимого имущества.

4. Если владение акциями или другими корпоративными правами в компании предоставляет владельцу таких акций или корпоративных прав право пользования недвижимым имуществом, принадлежащим компании, то доходы от прямого использования, сдачи в наем или любой другой формы использования такого права пользования могут облагаться налогом в том Договариваемом Государстве, в котором находится недвижимое имущество.

5. Положения пунктов 1 и 3 настоящей статьи применяются также к доходам от недвижимого имущества предприятия и к доходам от

недвижимого имущества, используемого для оказания независимых личных услуг.

Статья 7

ПРИБЫЛЬ ОТ ПРЕДПРИНИМАТЕЛЬСКОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ

1. Прибыль предприятия Договаривающегося Государства облагается налогом только в этом Государстве, если только такое предприятие не осуществляет предпринимательскую деятельность в другом Договаривающемся Государстве через расположенное там постоянное представительство (учреждение). Если предприятие осуществляет предпринимательскую деятельность таким образом, то его прибыль может облагаться налогом в другом Государстве, но только в той части, которая относится к этому постоянному представительству (учреждению).

2. С учетом положений пункта 3 настоящей статьи, в случае, когда предприятие Договаривающегося Государства осуществляет предпринимательскую деятельность в другом Договаривающемся Государстве через находящееся там постоянное представительство (учреждение), то в каждом Договаривающемся Государстве к этому постоянному представительству (учреждению) относится прибыль, которую оно могло бы получить, если бы оно было бы обособленным и отдельным предприятием, занятым такой же или аналогичной деятельностью при таких же или аналогичных условиях и действовало совершенно независимо от предприятия, постоянным представительством (учреждением) которого оно является.

3. При определении прибыли постоянного представительства (учреждения) допускается вычет документально подтвержденных расходов, понесенных для целей такого постоянного представительства (учреждения), включая управленческие и общие административные расходы, независимо от того, понесены ли эти расходы в Государстве, где находится постоянное представительство (учреждение), или за его пределами.

4. До тех пор, пока по законодательству одного Договаривающегося Государства прибыль, относимая к постоянному представительству (учреждению), может определяться на базе пропорционального распределения общей прибыли между предприятием и его различными подразделениями, положения пункта 2 настоящей статьи не будут препятствовать исчислению этим Договаривающимся Государством налогооблагаемой прибыли посредством такого распределения.

5. Никакая прибыль не будет зачисляться постоянному представительству (учреждению) на основании лишь закупки этим постоянным представительством (учреждением) товаров или изделий для предприятия.

6. Для целей предыдущих пунктов, прибыль, относящаяся к постоянному представительству (учреждению), определяется ежегодно

одним и тем же методом, если только не будет веской и достаточной причины для его изменения.

7. В случае, когда прибыль включает виды доходов, о которых говорится отдельно в других статьях настоящего Соглашения, положения этих статей не затрагиваются положениями настоящей статьи.

Статья 8 МЕЖДУНАРОДНАЯ ПЕРЕВОЗКА

1. Прибыль, получаемая предприятием Договаривающегося Государства от эксплуатации морских, речных или воздушных судов, автомобильных или железнодорожных транспортных средств в международных перевозках, облагается налогом только в этом Государстве.

2. Прибыль, получаемая предприятием Договаривающегося Государства от содержания, использования или сдачи внаем контейнеров (включая трейлеры и другое оборудование для перевозки контейнеров), используемых для перевозки товаров и продукции, облагается налогом только в этом Договаривающемся Государстве.

3. Положения пунктов 1 и 2 настоящей статьи применяются также к прибыли от участия в пуле, совместном предприятии или в международной организации по эксплуатации транспортных средств, но только на ту часть прибыли, которая приписывается его доле в совместной деятельности.

Статья 9 АССОЦИИРОВАННЫЕ ПРЕДПРИЯТИЯ

1. В случае, когда

а) предприятие Договаривающегося Государства прямо или косвенно участвует в управлении, контроле или капитале предприятия другого Договаривающегося Государства, или

б) одни и те же лица прямо или косвенно участвуют в управлении, контроле или капитале предприятия одного Договаривающегося Государства и предприятия другого Договаривающегося Государства, и в каждом случае между двумя предприятиями в их коммерческих и финансовых взаимоотношениях создаются или устанавливаются условия, отличные от тех, которые имели бы место между двумя независимыми предприятиями, тогда любая прибыль, которая могла бы быть начислена одному из них, но из-за наличия этих условий не была ему начислена, может быть включена в прибыль этого предприятия и, соответственно, обложена налогом.

2. В случае, когда одно Договаривающееся Государство включает в прибыль предприятия этого Государства - и соответственно облагает налогом - прибыль, в отношении которой предприятие другого Договаривающегося Государства было подвергнуто налогообложению в этом другом Государстве, и прибыль, включенная таким образом, является прибылью, которая была бы начислена предприятию первого

упомянутого Государства, если бы отношения между двумя предприятиями были бы такими же как между независимыми предприятиями, то тогда это другое Государство произведет соответствующую корректировку начисленного в нем налога на эту прибыль. При определении такой корректировки будут должным образом учтены другие положения настоящего Соглашения, а компетентные органы Договаривающихся Государств будут консультироваться друг с другом при необходимости.

Статья 10 ДИВИДЕНДЫ

1. Дивиденды, выплачиваемые компанией, являющейся резидентом одного Договаривающегося Государства, резиденту другого Договаривающегося Государства, могут облагаться налогами в этом другом Государстве.

2. Однако, такие дивиденды могут также облагаться налогами в Договаривающемся Государстве, резидентом которого является компания, выплачивающая дивиденды, в соответствии с законодательством этого Государства, но если получатель является фактическим владельцем дивидендов, то взимаемый таким образом налог не должен превышать:

а) 5 процентов валовой суммы дивидендов, если фактическим владельцем является компания, которая владеет по крайней мере 25 процентами уставного фонда компании, выплачивающей дивиденды;

б) 15 процентов валовой суммы дивидендов во всех остальных случаях.

Компетентные органы Договаривающихся Государств по взаимному согласию устанавливают способ применения этого ограничения.

Этот пункт не затрагивает налогообложения компании в отношении прибыли, из которой выплачиваются дивиденды.

3. Выражение "дивиденды" при использовании в настоящем Соглашении означает доход от акций или других прав, не являющихся долговыми требованиями, дающими право на участие в прибылях, а также доход от других корпоративных прав, который подлежит такому же налоговому регулированию, как доход от акций, в соответствии с законодательством того Государства, резидентом которого является компания, распределяющая прибыль.

4. Положения пунктов 1 и 2 настоящей статьи не применяются, если фактический владелец дивидендов, будучи резидентом одного Договаривающегося Государства, осуществляет предпринимательскую деятельность в другом Договаривающемся Государстве, резидентом которого является компания, выплачивающая дивиденды, через находящееся там постоянное представительство (учреждение), или оказывают в этом другом Государстве независимые личные услуги с находящейся там постоянной базы, и владение, в отношении которого выплачиваются дивиденды, действительно относится к такому

постоянному представительству (учреждению) или постоянной базе. В таком случае применяются положения статей 7 или 14, в зависимости от обстоятельств.

5. В случае, когда компания, которая является резидентом одного Договаривающегося Государства, получает прибыль или доходы из другого Договаривающегося Государства, это другое Государство может полностью освободить от налогов дивиденды, выплачиваемые этой компанией, за исключением, если эти дивиденды выплачиваются резиденту этого другого Государства или если владение, в отношении которого выплачиваются дивиденды, действительно относится к постоянному представительству (учреждению) или постоянной базе, находящимся в этом другом Государстве, и не может подвергаться налогообложению нераспределенную прибыль компании, даже если дивиденды выплачиваются или нераспределенная прибыль состоит полностью или частично из прибыли или дохода, образующихся в этом другом Государстве.

Статья 11 ПРОЦЕНТЫ

1. Проценты, возникающие в одном Договаривающемся Государстве и выплачиваемые резиденту другого Договаривающегося Государства, могут облагаться налогами в этом другом Государстве.

2. Однако, такие проценты могут также облагаться налогами в том Договаривающемся Государстве, в котором они возникают и, в соответствии с законодательством этого Государства, но если получатель является фактическим владельцем процентов, взимаемый таким образом налог не должен превышать 10 процентов от валовой суммы процентов.

Компетентные органы Договаривающихся Государств по взаимному согласию устанавливают способ применения этого ограничения.

3. Выражение "проценты" при использовании в настоящем Соглашении означает доход от долговых требований любого вида, вне зависимости от ипотечного обеспечения и от наличия права на участие в прибылях должника, и в частности доход от правительственных ценных бумаг и облигаций или долговых обязательств, включая премии и выигрыши по этим ценным бумагам, облигациям или долговым обязательствам. Штрафы за несвоевременные выплаты не рассматриваются в качестве процентов для целей настоящего Соглашения.

4. Положения пунктов 1 и 2 настоящей статьи не применяются, если фактический владелец процентов, будучи резидентом одного Договаривающегося Государства, осуществляет предпринимательскую деятельность в другом Договаривающемся Государстве, в котором возникают проценты, через находящееся там постоянное представительство (учреждение), или оказывает в этом другом Государстве независимые личные услуги с находящейся там постоянной базы, и долговое требование, на основании которого выплачиваются

проценты, действительно относится к такому постоянному представительству (учреждению) или постоянной базе. В таком случае применяются положения статей 7 или 14 в зависимости от обстоятельств.

5. Считается, что проценты возникают в Договариваемом Государстве, если плательщиком является само это Государство, его местный орган власти или резидент этого Государства. Если же, лицо, выплачивающее проценты, независимо от того, является ли оно резидентом Договариваемого Государства или нет, имеет в Договариваемом Государстве постоянное представительство (учреждение) или постоянную базу, в связи с которыми возникла задолженность, по которой выплачиваются проценты, и расходы по выплате этих процентов несет такое постоянное представительство (учреждение) или постоянная база, то считается, что такие проценты возникают в Государстве, в котором находится постоянное представительство (учреждение) или постоянная база.

6. Если по причине особых отношений между плательщиком и фактическим владельцем процентов, или между ними обоими и каким-либо третьим лицом, сумма процентов, относящаяся к долговому требованию, на основании которого она выплачивается, превышает сумму, которая была бы согласована между плательщиком и фактическим владельцем процентов, при отсутствии таких отношений, то положения настоящей статьи применяются только к последней упомянутой сумме. В таком случае избыточная часть платежа по-прежнему подлежит налогообложению в соответствии с законодательством каждого Договариваемого Государства с должным учетом других положений настоящего Соглашения.

Статья 12 РОЯЛТИ

1. Роялти, возникающие в одном Договариваемом Государстве и выплачиваемые резиденту другого Договариваемого Государства, могут облагаться налогом в этом другом Государстве.

2. Однако, подобные роялти могут также облагаться налогом в Договариваемом Государстве, где они возникают, и в соответствии с законодательством этого Государства, но если получателем является фактический владелец роялти, то взимаемый в этом случае налог не должен превышать 10 процентов от общей суммы роялти.

Компетентные органы Договаривающихся Государств по взаимному согласию устанавливают способ применения этого ограничения.

3. Выражение "роялти" при использовании в настоящем Соглашении означает платежи любого вида, получаемые в качестве возмещения за пользование или за предоставление права использования авторских прав на произведения литературы, искусства или науки, включая кинематографические фильмы (или фильмы или кассеты, используемые для радио- или телевизионного вещания), любой патент,

торговую марку, дизайн или модель, план, секретную формулу или процесс, или за использование, или за предоставление права пользования промышленным, коммерческим или научным оборудованием, или за информацию, касающуюся промышленного, коммерческого или научного опыта.

4. Положения пунктов 1 и 2 настоящей статьи не применяются, если фактический владелец роялти, будучи резидентом одного Договаривающегося Государства, осуществляет предпринимательскую деятельность в другом Договаривающемся Государстве, в котором возникают роялти, через находящееся там постоянное представительство (учреждение), или оказывает в этом другом Государстве независимые личные услуги с находящейся там постоянной базы, и право или имущество, в отношении которых выплачиваются роялти, действительно связаны с таким постоянным представительством (учреждением) или постоянной базой. В таком случае применяются положения статей 7 или 14, в зависимости от обстоятельств.

5. Роялти считаются возникающими в Договаривающемся Государстве, когда плательщиком является само это Государство, его, местный орган власти или резидент этого Государства. Если же, лицо, выплачивающее роялти, независимо от того, является ли оно резидентом Договаривающегося Государства или нет, имеет в Договаривающемся Государстве постоянное представительство (учреждение) или постоянную базу, в связи с которыми возникла задолженность, по которой выплачиваются роялти, и расходы по выплате этих роялти несет такое постоянное представительство (учреждение) или постоянная база, то считается, что роялти возникают в Государстве, в котором находится постоянное представительство (учреждение) или постоянная база.

6. Если по причине особых отношений между плательщиком и фактическим владельцем или между ними обоими и каким-либо третьим лицом сумма роялти, относящаяся к использованию, праву или информации, на основании которых они выплачиваются, превышает сумму, которая была бы согласована между плательщиком и фактическим владельцем при отсутствии таких отношений, то положения настоящей статьи применяются только к последней упомянутой сумме. В таком случае избыточная часть платежа по-прежнему подлежит налогообложению в соответствии с законодательством каждого Договаривающегося Государства с должным учетом других положений настоящего Соглашения.

Статья 13

ДОХОДЫ ОТ ОТЧУЖДЕНИЯ ИМУЩЕСТВА

1. Доходы, получаемые резидентом Договаривающегося Государства от отчуждения недвижимого имущества, как оно определено в статье 6, и находящегося в другом Договаривающемся Государстве, могут облагаться налогами в этом другом Государстве.

2. Доходы от отчуждения движимого имущества, составляющего часть коммерческого имущества постоянного представительства (учреждения), которое предприятие одного Договаривающегося Государства имеет в другом Договаривающемся Государстве, или движимого имущества, относящегося к постоянной базе в распоряжении резидента одного Договаривающегося Государства и находящейся в другом Договаривающемся Государстве, для оказания независимых личных услуг, включая доходы от отчуждения такого постоянного представительства (учреждения), отдельно или в совокупности с целым предприятием, или такой постоянной базы, могут облагаться налогом в этом другом Государстве.

3. Доходы, получаемые предприятием Договаривающегося Государства от отчуждения морских, речных или воздушных судов, автомобильных или железнодорожных транспортных средств, эксплуатируемых в международных перевозках или движимого имущества, связанного с их эксплуатацией, облагаются налогом только в этом Государстве.

4. Доходы, получаемые от отчуждения акций или других корпоративных прав компании, активы которой прямо или косвенно состоят главным образом из недвижимого имущества, находящегося на территории Договаривающегося Государства, могут облагаться налогом в этом Государстве.

5. Доходы от отчуждения акций, кроме тех, которые упомянуты в пункте 4 настоящей статьи, капитала компании, являющейся резидентом Договаривающегося Государства, могут облагаться налогом в этом Государстве.

6. Доходы от отчуждения любого другого имущества, чем то, о котором идет речь в пунктах 1, 2, 3, 4 и 5 настоящей статьи, облагаются налогом только в том Договаривающемся Государстве, резидентом которого является лицо, отчуждающее имущество.

Статья 14

НЕЗАВИСИМЫЕ ЛИЧНЫЕ УСЛУГИ

1. Доход, получаемый резидентом одного Договаривающегося Государства от оказания профессиональных услуг или другой деятельности независимого характера, облагается налогом только в этом Договаривающемся Государстве. Однако, такой доход может облагаться налогом в другом Договаривающемся Государстве, если:

а) у него имеется постоянная база, доступная для него в другом Договаривающемся Государстве для целей осуществления своей деятельности; или

б) он находится в другом Договаривающемся Государстве в течение периода или периодов, превышающих в совокупности 183 дня в течение любого двенадцатимесячного периода,

и только в той части дохода, относящегося к услугам, предоставленным в этом другом Государстве.

2. Выражение "профессиональные услуги" включает, в частности, независимую научную, литературную, артистическую, образовательную или преподавательскую деятельность, а также независимую деятельность врачей, юристов, инженеров, архитекторов, стоматологов, бухгалтеров и аудиторов.

Статья 15 ЗАВИСИМЫЕ ЛИЧНЫЕ УСЛУГИ

1. С учетом положений статей 16, 18 и 19, заработная плата, жалованье и другие подобные вознаграждения, получаемые резидентом одного Договаривающегося Государства, в связи с работой по найму, облагаются налогом только в этом Государстве, если только работа по найму не осуществляется в другом Договаривающемся Государстве. Если работа по найму осуществляется таким образом, вознаграждение, полученное в связи с этим, может облагаться налогом в этом другом Государстве.

2. Несмотря на положения пункта 1 настоящей статьи, вознаграждение, получаемое резидентом одного Договаривающегося Государства в связи с работой по найму, осуществляемой в другом Договаривающемся Государстве, облагается налогом только в первом упомянутом Государстве, если:

а) получатель находится в другом Государстве в течение периода или периодов, не превышающих в совокупности 183 дня в любом двенадцатимесечном периоде, начинающемся или заканчивающемся в данном календарном, году, и

б) вознаграждение выплачивается нанимателем или от имени нанимателя, который не является резидентом этого другого Государства, и

с) расходы по выплате вознаграждений не несут постоянное представительство (учреждение) или постоянная база, которые наниматель имеет в этом другом Государстве.

3. Независимо от предыдущих положений настоящей статьи, вознаграждение, получаемое в связи с работой по найму, осуществляемой на борту морского, речного или воздушного судна, на автомобильном или железнодорожном транспортном средстве, эксплуатируемых предприятием Договаривающегося Государства в международных перевозках, может облагаться налогом в этом Государстве.

Статья 16 ГОНОРАРЫ ДИРЕКТОРОВ

Гонорары директоров и другие подобные выплаты, получаемые резидентом одного Договаривающегося Государства в качестве члена совета директоров компании, которая является резидентом другого Договаривающегося Государства, могут облагаться налогами в этом другом Государстве.

Статья 17 РАБОТНИКИ ИСКУССТВ И СПОРТСМЕНЫ

1. Независимо от положений статей 14 и 15, доход, получаемый резидентом одного Договаривающегося Государства в качестве работника искусства, такого как артист театра, кино, радио или телевидения, или музыканта, или в качестве спортсмена, от его личной деятельности как таковой, осуществляемой в другом Договаривающемся Государстве, может облагаться налогами в этом другом Государстве.

2. Если доход от личной деятельности, осуществляемой работником искусств или спортсменом в этом своем качестве, начисляется не самому работнику искусств или спортсмену, а другому лицу, этот доход может, независимо от положений статей 7, 14 и 15, облагаться налогами в Договаривающемся Государстве, в котором осуществляется деятельность работника искусств или спортсмена.

3. Положения пунктов 1 и 2 настоящей статьи не относятся к доходу, получаемому от деятельности, осуществляемой в Договаривающемся Государстве работниками искусств или спортсменами, если посещение этого Государства полностью финансируется из общественных фондов одного или обоих Договаривающихся Государств или их местных органов власти. В таком случае, доход облагается налогом только в Договаривающемся Государстве, резидентом которого является данный работник искусств или спортсмен.

Статья 18 ПЕНСИИ

С учетом положений пункта 2 статьи 19, пенсии и другие подобные вознаграждения выплачиваемые резиденту Договаривающегося Государства в связи с его прошлой работой по найму, подлежат налогообложению только в этом Государстве.

Статья 19 ГОСУДАРСТВЕННАЯ СЛУЖБА

1. а) Вознаграждение, иное, чем пенсия, выплачиваемое Договаривающимся Государством или его местным органом власти, или из созданных ими фондов, любому физическому лицу в отношении услуг, оказываемых этому Государству, или местному органу власти, облагается налогом только в этом Государстве.

б) Однако, такое вознаграждение облагается налогом только в другом Договаривающемся Государстве, если услуги оказываются в этом Государстве и физическое лицо является резидентом этого Государства, которое:

- (i) является гражданином этого Государства, или
- (ii) не стало резидентом этого Государства только с целью оказания услуг.

2. а) Любая пенсия, выплачиваемая Договаривающимся Государством или его местным органом власти, или из созданных ими фондов любому физическому лицу в отношении услуг, оказанных этому Государству или его местному органу власти, облагается налогом только в этом Государстве.

б) Однако, такая пенсия облагается налогом только в другом Договаривающемся Государстве, если физическое лицо является резидентом и гражданином этого Государства.

3. Положения статей 15, 16 и 18 будут применяться к вознаграждению и пенсиям в отношении услуг, оказываемых в связи с осуществлением предпринимательской деятельности Договаривающимся Государством, или его местным органом власти.

Статья 20 СТУДЕНТЫ

1. Платежи, получаемые студентом или стажером, которые являются или являлись непосредственно до приезда в одно Договаривающееся Государство резидентами другого Договаривающегося Государства и находящиеся в первом упомянутом Государстве исключительно с целью обучения или получения образования, и предназначенные для проживания, обучения и получения образования, не облагаются налогами в этом Государстве, если источники этих платежей находятся за пределами этого Государства.

2. Вознаграждения, выплачиваемые студенту или стажеру, в зависимости от обстоятельств, за услуги, оказываемые в другом Договаривающемся Государстве не будут облагаться налогом в этом Государстве на пятилетний период, при условии, что такие услуги связаны с их образованием, содержанием или обучением.

Статья 21 ДРУГИЕ ДОХОДЫ

1. Виды доходов резидента одного Договаривающегося Государства, независимо от источника их возникновения, не упомянутые в предыдущих статьях настоящего Соглашения, подлежат налогообложению только в этом Государстве.

2. Положения пункта 1 настоящей статьи не применяются к доходам, иным, чем доходы от недвижимого имущества, определенного в пункте 2 статьи 6, если получатель таких доходов являясь резидентом одного Договаривающегося Государства, осуществляет предпринимательскую деятельность в другом Договаривающемся Государстве через расположенное в нем постоянное представительство (учреждение) или оказывает в этом другом Государстве независимые личные услуги с находящейся там постоянной базы, и право или имущество, в связи с которым получен доход, действительно связаны с таким постоянным представительством (учреждением) или постоянной

базой. В таком случае применяются положения статей 7 или 14, в зависимости от обстоятельств.

3. Несмотря на положения пунктов 1 и 2 настоящей статьи, виды доходов резидента Договаривающегося Государства, не упомянутые в предыдущих статьях настоящего Соглашения и возникающие в другом Договаривающемся Государстве, могут также облагаться налогом в этом другом Государстве.

Статья 22 ИМУЩЕСТВО

1. Недвижимое имущество, о котором говорится в статье 6, являющееся собственностью резидента одного Договаривающегося Государства и находящееся в другом Договаривающемся Государстве, может облагаться налогом в этом другом Государстве.

2. Движимое имущество, являющееся частью коммерческого имущества постоянного представительства (учреждения), которое предприятие одного Договаривающегося Государства имеет в другом Договаривающемся Государстве, или движимое имущество, связанное с постоянной базой, находящейся в распоряжении резидента одного Договаривающегося Государства в другом Договаривающемся Государстве для целей оказания независимых личных услуг, может облагаться налогом в этом другом Государстве.

3. Имущество, являющееся собственностью предприятия Договаривающегося Государства и представленное морскими, речными или воздушными судами, автомобильными или железнодорожными транспортными средствами, эксплуатируемыми в международных перевозках, и движимым имуществом, связанным с их эксплуатацией, облагается налогом только в этом Государстве.

4. Имущество, представленное акциями или другими корпоративными правами компании, активы которой состоят главным образом из недвижимого имущества, находящегося в одном Договаривающемся Государстве, может облагаться налогом в этом Государстве.

5. Все другие элементы имущества резидента Договаривающегося Государства облагаются налогом только в этом Государстве.

Статья 23 УСТРАНЕНИЕ ДВОЙНОГО НАЛОГООБЛОЖЕНИЯ

1. Если резидент одного Договаривающегося Государства получает доход или владеет имуществом, которые, согласно с положениями этого Соглашения, могут облагаться налогом в другом Договаривающемся Государстве, первое упомянутое Государство позволит:

а) вычесть из налога на доход этого резидента сумму, равную налогу на доход, уплаченному в этом другом Государстве,

б) вычесть из налога на имущество этого резидента сумму, равную налогу на имущество, уплаченному в этом другом Государстве.

Эти вычеты в любом случае не должны превышать часть налога с дохода или с имущества, подсчитанную до предоставления вычета, относящуюся к доходу или имуществу, который может облагаться налогом в этом другом Государстве, в зависимости от обстоятельств.

2. Если, в соответствии с любым положением Соглашения, полученный доход или имущество резидента одного Договаривающегося Государства освобожден от налога в этом Государстве, это Государство может тем не менее при подсчете суммы налога на остальную часть дохода или имущества этого резидента принять во внимание освобожденный от налога доход или имущества.

Статья 24 **НЕДИСКРИМИНАЦИЯ**

1. Национальные лица одного Договаривающегося Государства не будут подвергаться в другом Договаривающемся Государстве иному или более обременительному налогообложению, или связанному с ним обязательству, чем налогообложению и связанным с ним обязательствам, которым подвергаются или могут подвергаться национальные лица этого другого Государства при тех же обстоятельствах, в частности, с точки зрения резиденции. Это положение также применяется, несмотря на положения статьи 1, к физическим лицам, не являющимся резидентами одного или обоих Договаривающихся Государств.

2. Лица без гражданства, являющиеся резидентами одного из Договаривающихся Государств, не должны подвергаться ни в каком из Договаривающихся Государств любому налогообложению или любым связанным с ним обязательствам, иным или более обременительным, чем налогообложение и связанные с ним обязательства, которым подвергаются национальные лица этих Государств при тех же самых обстоятельствах.

3. Налогообложение постоянного представительства (учреждения), которое предприятие одного Договаривающегося Государства имеет в другом Договаривающемся Государстве, не должно быть менее благоприятным в этом другом Государстве, чем налогообложение предприятий, осуществляющих подобную деятельность в этом другом Государстве. Это положение не должно истолковываться как обязывающее одно Договаривающееся Государство предоставлять резидентам другого Договаривающегося Государства какие-либо личные льготы, вычеты и скидки по налогообложению на основе их гражданского статуса или семейных обязательств, которые оно предоставляет своим собственным резидентам.

4. За исключением случаев, когда применяются положения пункта 1 статьи 9, пункта 6 статьи 11 или пункта 6 статьи 12, проценты, роялти и другие выплаты, производимые предприятием одного Договаривающегося Государства резиденту другого Договаривающегося Государства, должны, в целях определения налогооблагаемой прибыли такого предприятия, подлежать вычетам на тех же самых условиях, если

бы они выплачивались резиденту первого упомянутого Государства. Аналогично любая задолженность предприятия одного Договаривающегося Государства резиденту другого Договаривающегося Государства должна, в целях определения налогооблагаемого имущества такого предприятия, подлежать вычету на тех же самых условиях, что и задолженность резиденту первого упомянутого Государства.

5. Предприятия одного Договаривающегося Государства, капитал которого полностью или частично является собственностью одного или нескольких резидентов или, прямо или косвенно, контролируется одним или несколькими резидентами другого Договаривающегося Государства, не должны в первом упомянутом Государстве подвергаться любому налогообложению или любым обязательствам, связанным с ним, иным или более обременительным, чем налогообложение и связанные с ним обязательства, которым могут подвергаться другие подобные предприятия первого упомянутого Государства.

Статья 25

ПРОЦЕДУРА ВЗАИМНОГО СОГЛАСОВАНИЯ

1. Если лицо считает, что действия одного или обоих Договаривающихся Государств приводят или приведут к его налогообложению не в соответствии с положениями настоящего Соглашения, оно может, независимо от средств защиты, предусмотренных национальным законодательством этих Государств, представить свое дело для рассмотрения в компетентные органы Договаривающегося Государства, резидентом которого оно является, или, если его случай подпадает под действие пункта 1 статьи 24, того Государства, национальным лицом которого оно является. Заявление должно быть представлено в течение трех лет с момента первого уведомления о действиях, приводящих к налогообложению не в соответствии с положениями Соглашения.

2. Компетентный орган будет стремиться, если он сочтет заявление обоснованным, и если он сам не в состоянии прийти к удовлетворительному решению, решить вопрос по взаимному согласию с компетентным органом другого Договаривающегося Государства с целью избежания налогообложения, не соответствующего Соглашению. Любая достигнутая договоренность должна выполняться независимо от каких-либо временных ограничений, имеющих в национальных законодательствах Договаривающихся Государств.

3. Компетентные органы Договаривающихся Государств будут стремиться разрешить по взаимному согласию любые трудности или сомнения, возникающие при толковании или применении Соглашения. Они могут также консультироваться друг с другом с целью устранения двойного налогообложения в случаях, не предусмотримых Соглашением.

4. Компетентные органы Договаривающихся Государств могут вступать в прямые контакты друг с другом в целях достижения согласия в понимании предыдущих пунктов. Компетентные органы, посредством

консультаций разработают соответствующие двусторонние процедуры, условия, методы и методики для применения процедуры взаимного согласования, предусмотренной настоящей статьей.

Статья 26 ОБМЕН ИНФОРМАЦИЕЙ

1. Компетентные органы Договаривающихся Государств будут обмениваться информацией, необходимой для выполнения положений настоящего Соглашения или национальных законодательств Договаривающихся Государств, касающейся налогов, на которые распространяется Соглашение в той мере, пока налогообложение не противоречит Соглашению. Обмен информацией не ограничивается Статьей 1. Любая информация, получаемая Договаривающимся Государством, считается конфиденциальной таким же образом, как и информация, полученная в рамках национального законодательства этого Государства, и сообщается только лицам или органам (включая суды и административные органы), занятым оценкой или сбором, принудительным взысканием или судебным преследованием или рассмотрением апелляций, касающихся налогов, на которые распространяется Соглашение. Лица или органы должны использовать эту информацию только в таких целях. Они могут раскрывать эту информацию в ходе открытого судебного заседания или при принятии судебных решений.

2. Ни в каком случае положения пункта 1 настоящей статьи не будут толковаться как налагающие на Договаривающиеся Государства обязательство:

- а) проводить административные мероприятия, противоречащие законодательству или административной практике этого или другого Договаривающегося Государства;
- б) предоставлять информацию, которую нельзя получить по законодательству или в ходе обычной административной практики этого или другого Договаривающегося Государства;
- с) предоставлять информацию, которая раскрывала бы какую-либо торговую, предпринимательскую, промышленную, коммерческую или профессиональную тайну, или торговый процесс, или информацию, раскрытие которой противоречило бы государственной политике (общественному порядку).

Статья 27 ПОМОЩЬ В СБОРЕ НАЛОГОВ

1. Компетентные органы Договаривающихся Государств обязываются оказывать содействие друг другу в сборе налогов, охватываемых настоящим Соглашением, вместе с процентами, штрафами и пенями, предусмотренными за нарушение налогового законодательства, называемыми "сбор государственных доходов".

2. Запросы об оказании помощи компетентным органом Договаривающегося Государства в сборе государственных доходов, включают выдачу удостоверения на пользование таким полномочием, для того, чтобы в соответствии с законодательством этого Государства, сбор государственных доходов был окончательно определен. В целях настоящей статьи, сбор государственных доходов полностью определен, когда Договаривающееся Государство имеет право, в соответствии с его внутренним законодательством, собирать государственные доходы, а налогоплательщик не имеет никаких прав сдерживать этот сбор.

3. Сбор государственных доходов одного Договаривающегося Государства, который был принят компетентным органом другого Договаривающегося Государства, производится другим Государством, как если бы такой сбор был собственным доходом другого Государства и окончательно определенным в соответствии с положениями его законодательства, относящимися к сбору его налогов.

4. Суммы, собранные компетентным органом одного Договаривающегося Государства, согласно настоящей Статьи, передаются компетентному органу другого Договаривающегося Государства. Однако, если компетентные органы Договаривающихся Государств приходят к иному соглашению, обычные расходы по обеспечению помощи при сборе берет на себя первое упомянутое Государство, а все другие расходы берет на себя другое Государство.

5. По условию настоящей статьи, не будет предоставлена какая-либо помощь со стороны одного Договаривающегося Государства на запрос о помощи в сборе налогов в отношении налогоплательщика, если подобный запрос относится к периоду, в течение которого налогоплательщик был резидентом другого Договаривающегося Государства.

6. Ничто в настоящей статье не будет истолковано как обязывающее какое-либо из Договаривающихся Государств применять административные меры такого характера, которые отличаются от мер, применяемых им при сборе собственных налогов или которые противоречат его общественной политике (общественному порядку).

Статья 28

ЧЛЕНЫ ДИПЛОМАТИЧЕСКИХ МИССИЙ И КОНСУЛЬСКИХ УЧРЕЖДЕНИЙ

Никакие положения настоящего Соглашения не затрагивают налоговых привилегий членов дипломатических миссий и консульских учреждений, установленных общими нормами международного права или на основании специальных соглашений.

Статья 29

ВСТУПЛЕНИЕ В СИЛУ

1. Настоящее Соглашение подлежит ратификации в каждом из Договаривающихся Государств.

2. Соглашение вступает в силу после обмена ратификационными грамотами и ее положения будут применяться:

а) в отношении налогов, взимаемых у источника - к суммам, выплачиваемым первого января или после первого января календарного года, следующего за годом, в котором Соглашение вступает в силу;

б) в отношении других налогов на доходы и на имущество - к налогооблагаемому периоду, начинающемуся первого января или после первого января календарного года, следующего за годом вступления Соглашения в силу.

Статья 30 ПРЕКРАЩЕНИЕ ДЕЙСТВИЯ

1. Настоящее Соглашение остается в силе до тех пор, пока одно из Договаривающихся Государств не денонсирует его. Каждое из Договаривающихся Государств может денонсировать Соглашение, путем передачи по дипломатическим каналам уведомления о его денонсации не позднее чем за шесть месяцев до окончания любого календарного года, после периода в пять лет, следующих за годом вступления в силу настоящего Соглашения.

2. В таком случае Соглашение прекращает свое действие:

а) в отношении налогов, взимаемых у источника - к суммам, выплаченным первого января или после первого января календарного года, следующего за годом передачи уведомления;

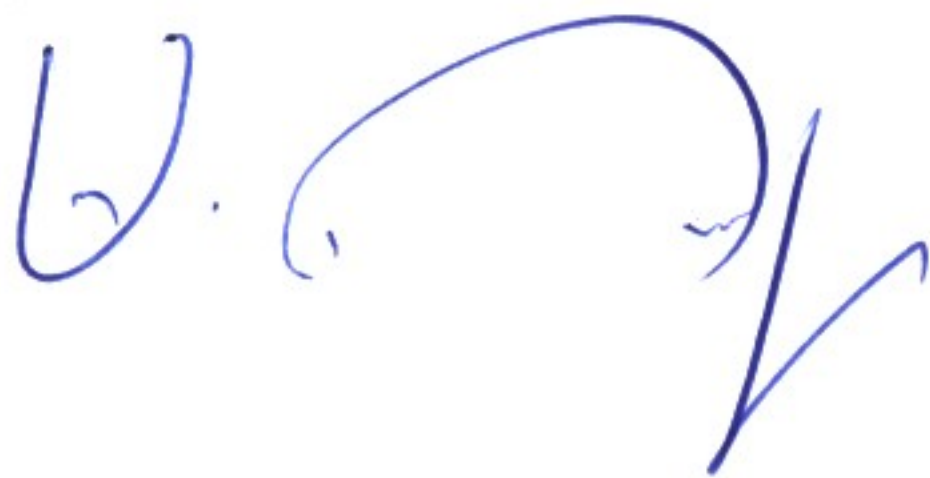
б) в отношении других налогов на доходы и на имущество - к налогооблагаемому периоду, начинающемуся первого января или после первого января календарного года, следующего за годом передачи уведомления.

В УДОСТОВЕРЕНИЕ ЧЕГО, нижеподписавшиеся, соответствующим образом на то уполномоченные, подписали настоящее Соглашение.

Совершено в г. Ашхабаде, 5 числа мая месяца 1997 года в двух экземплярах, на армянском, туркменском и русском языках, все тексты имеют одинаковую силу.

В случае разногласий в толковании за основу принимается русский текст.

**За Правительство
Республики Армения**

**За Правительство
Туркменистана**

